

Code van gedragsregels voor gerechtsdeurwaarders

Titel I - Inleiding

Onze actuele maatschappij vindt de gelijkheid van de rechtzoekende voor de wet een prioriteit: iedereen kan een beroep doen op de wet en moet ze naleven; de wet geldt voor iedereen.

Anderzijds geeft men toe dat het recht altijd de weerspiegeling is van de maatschappij waarin het heerst; het is noodzakelijkerwijs onvolmaakt en het lijkt dus zinloos de absolute zekerheid van de volmaakte rechtvaardigheid, de “diamant pur de la chose juridique”¹ na te streven. Bijgevolg verlaat men zich niet meer blindelings op het gerecht om *ex cathedra* te bepalen wat goed en kwaad is; niet alleen zijn werking maar ook zijn mechanismen en zijn doeltreffendheid worden in vraag gesteld.

Het gerechtelijk apparaat kan dus alleen maar een instrument van de openbare dienst zijn dat wil verzekeren dat iedereen gelijk is voor de wet.² Om doeltreffend te zijn, ten slotte, heeft het zowel behoefte aan formeel als aan materieel recht, aan informatie en communicatie, aan logische structuur en stabiliteit.

De opdracht is enorm. De inzet is niets minder dan de levenskracht van de democratie; die democratie voedt zich immers zowel met het gevoel van rechtvaardigheid als met dat van participatie en vertrouwen in de instellingen, van solidariteit tussen de mensen.

In deze gedragscode zullen wij steeds trachten deze redenen en doelstellingen voor ogen te houden, om goed aan te geven dat wij ons opstellen als vertegenwoordigers van deze openbare dienst.

Het eerste deel geeft een opsomming van de algemene principes die op het beroep van gerechtsdeurwaarder van toepassing zijn, de kenmerken van zijn takenpakket en de kwaliteiten die zijn praktijk en zijn persoon moeten hebben – zelfs buiten zijn functies – om zo de ideale vakman te beschrijven; de deontologische regels in het tweede deel vinden hun rechtvaardiging in dat ideaal, en de regels die niet uitdrukkelijk vermeld zijn, kunnen eruit worden afgeleid.

De richtlijnen die de vaste raad (het parlement van het beroep) als dwingende regels heeft gestemd, alsook de aanbevelingen en circulaires die nuttige aanvullende informatie bevatten, maken het derde deel van het werk uit.

Later zal een samenvatting van de rechtspraak tonen hoe de tuchtinstanties, ongeacht van welk niveau, de uiteengezette overwegingen, en de normen om eraan te voldoen, interpreteren.

Hoewel een deontologische code nooit een geheel van direct dwingende regels wil zijn, maar wel het middel bij uitstek moet blijven om het vrije beroep te onderscheiden van de beroepen uit de handelssectoren, moeten de erin opgenomen regels het tuchtrecht toch in staat stellen er de middelen uit te halen om juiste beslissingen te nemen, om de essentie en de achtenswaardigheid van het beroep van gerechtsdeurwaarder te beschermen en zodoende de dienst te vrijwaren die hij de maatschappij verleent.

1. De essentie van het ambt

¹ P. Martens in “Théories du Droit et Pensée Juridique Contemporaine”, Larcier, 2003

² “Le droit public contemporain met davantage l’accent sur le «service public» que sur la puissance de l’Etat : souveraineté et puissance publique ne se justifient en effet que dans la mesure même où elles se limitent par une organisation destinée à les asservir à la notion de service public.” (zie Les Nouvelles, “Crimes et délits contre la foi publique”, nr. 2842)

De gerechtsdeurwaarder beschikt tegelijk over een zeldzame ervaring met menselijke geschillen, een grondige opleiding en een zodanige onafhankelijkheid dat zijn onpartijdigheid gewaarborgd is.

Hij is de vertrouwenspersoon die de tussenkomst van de rechtzoekende in het proces correct kan inleiden. Tijdens dat proces draagt hij bij tot de passende tegenspraak en tot de volledige voorlichting van de rechter, en op die manier houdt hij het raderwerk van het gerechtelijk apparaat gesmeerd. Ten slotte, als de gerechtelijke waarheid uiteindelijk is uitgesproken, stelt hij de middelen in het werk om ze te doen eerbiedigen wanneer de rechtzoekende die geconfronteerd wordt met zijn verplichtingen, weigert ze na te komen.

Aangezien deze rol van uitvoerder van de rechtsbedeling vanzelfsprekend essentieel is, eist de wetgever van hen die deze rol op zich nemen waarborgen op het vlak van competentie en onkreukbaarheid. Deze normen van onpartijdigheid en achtenswaardigheid zetten aan tot het organiseren van een bijzonder wettelijk statuut en van een passend tuchtapparaat, om de degelijke uitoefening van het staatsgezag waarvan de gerechtsdeurwaarder de drager is, te controleren.

Van de gerechtsdeurwaarder, die een onafhankelijk gerechtelijk én ministerieel ambtenaar is, belast met organieke opdrachten van de staat, wordt verlangd dat hij zijn diensten in de door de wet bepaalde exacte vormen en termijnen verleent.

De gerechtsdeurwaarder is een ambtenaar, omdat hij titularis is van een “ambt”, gedefinieerd door de staat. Zijn ambt is tegelijk ministerieel, omdat het deel uitmaakt van een takenpakket dat behoort tot de justitiële dienstverlening, en openbaar, omdat hij een functionele onafhankelijkheid³ geniet en rechtstreeks ter beschikking staat van het publiek.

Hij is een ambtenaar omdat hij meewerkt aan de uitoefening van de openbare macht⁴ door het op zich nemen van een door de staat gecreëerde en toegekende baan (“Un emploi créé et conféré par l’Etat”)⁵.

Dit gemengde karakter, hoewel vatbaar voor discussie, is oud en constant⁶.

2. Oorsprong en grondslag van het beroep

Door gebruik te maken van een van de beheersmiddelen van de openbare macht, heeft de staat een deel van zijn *imperium* georganiseerd door het te delegeren aan het beroep van gerechtsdeurwaarder.

Deze keuze waarborgt de onafhankelijkheid van de toepassing van de vormen en baseert zich op het “*liberale*” karakter van het beroep; deze term verwijst wel eerder naar het begrip “*liberaliteit*”, doordat hij de verdeling van een intellectuele expertise vaststelt met als uitgangspunt een relatieve kosteloosheid⁷, dan naar het begrip “*vrijheid*”, dat wordt gematigd door beroepsregels die bijdragen tot het waarborgen van deze dienst.

³ Bezwaard met een professionele aansprakelijkheid die hij geheel zelf moet dragen.

⁴ Net als de notaris, gekwalificeerd als openbaar ambtenaar door de wet van 25 ventôse jaar XI, die aan de notarisakte bewijskracht en executoriale kracht verleent. (zie Les Nouvelles, nr. 2849)

⁵ C. CAMBIER, *Droit judiciaire civil*, boekdeel 1, *Fonction et organisation judiciaires*, Larcier 1974, blz. 662-663

⁶ Cassatie, 18 juni 1941, Pasicrisie I, 240; nota J. Velu onder Cassatie 25/05/1978

⁷ Dit begrip “kosteloosheid” sluit echter het bestaan van een “honorarium” niet uit, dat niets anders is dan een manier om de prestatie te appreciëren en de vakman te “bedanken” omdat hij de prestatie geleverd heeft, in de marge van het zeer materialistische idee van zijn verkoopbaarheid.

De intelligentie van de “meester” of van de “doctor” ligt natuurlijk in de rede, maar ook in het hart, wat dwingt tot kwaliteiten zoals nuchterheid, eerbied voor anderen, onkreukbaarheid en onpartijdigheid.

Zo komt de grondslag van het beroep van gerechtsdeurwaarder aan het licht: het hart en het verstand. Hij moet dus absoluut voortreffelijk zijn, niet decadent. Die voortreffelijkheid verdient het vertrouwen van de maatschappij, en hij die dat vertrouwen geniet, waarborgt die voortreffelijkheid met betrekking tot zijn eigen persoon en zijn eigen goederen. Zolang hij die voortreffelijkheid handhaaft, behoudt de gerechtsdeurwaarder het serene vertrouwen van de maatschappij, die zijn deelname aan de openbare macht erkent en respecteert.

Hoe kan de gerechtsdeurwaarder die voortreffelijkheid anders behouden dan door het respect voor zijn wettelijk statuut, voor de regels die hem leiden en uiteindelijk dus voor de maatschappij die hem met zijn macht heeft bekleed?

Het statuut is dwingend, maar daarnaast moet een geheel van regels de gerechtsdeurwaarder helpen de doeltreffendheid van zijn belangrijke dienst aan de gemeenschap en het door hem genoten vertrouwen te handhaven, en de middelen te verkrijgen om zijn ambt in alle vrijheid maar met respect voor de rechten van de rechtzoekende uit te oefenen. Het gaat om regels die vaststellen wat wel en wat niet mag worden gedaan en waarmee de leden van het korps vrij en met korpsgeest hebben ingestemd.

3. Actualiteit van de economische en de sociale rol

Het is een gemeenplaats vast te stellen dat de moderne maatschappelijke organisatie complex is. Het is echter nooit nutteloos eraan te herinneren dat dat precies de reden is waarom de bijdrage tot haar werking maar kan gebeuren door competente en integere vakmensen.

De gerechtsdeurwaarder draagt op essentiële wijze bij tot de kwaliteit van de rechtsbedeling, tot de juridische zekerheid van de rechtzoekende en tot hun recht om van deze dienst gebruik te maken, onafhankelijk van hun vermogen om er de kosten van te dragen⁸.

Met alle middelen tot vervolging die hij uitoefent, werkt de gerechtsdeurwaarder ook in belangrijke mate mee aan het herstellen van het evenwicht van de financiële middelen. Dat is niet alleen het geval stroomafwaarts, vanaf de beslissingen van de rechtbanken, maar ook stroomopwaarts, wanneer hij zijn technische en psychologische expertise en zijn beroepsgezag gebruikt om de rechtzoekende te brengen tot een financiële oplossing waarover onderhandeld is. Deze acties bevorderen de vermindering van de gerechtelijke geschillen en de versnelling van de financiële stromen, maar kalmeren ook de overbodige sociale spanningen en beperken de gevaren van formalisme.⁹

En verder beperkt de sociale rol van de gerechtsdeurwaarder zich echt niet tot het respecteren van de bescherming die bedoeld is om voor de vervolgde rechtzoekende een acceptabel levenspeil in stand te houden. Het behoort ook tot zijn sociale opdracht zijn beroepsafhankelijkheid te bewaren, aangezien de onpartijdigheid waartoe die leidt, borg staat voor het wederzijdse respect tussen burgers. De correcte informatie die ze met zich meebrengt, draagt er ook toe bij de frustraties

⁸ Door voor een groot deel het systeem van de “pro Deo” gerechtelijke bijstand, die met name tot dit resultaat leidt, aan te nemen.

⁹ “Le rôle social et économique de l’Huissier de Justice”, blz. 98 (Story Scienta, Ed. Kluwer, 2000, ISBN 90 5583 538 2)

te bedaren. Het “gevoel van rechtvaardigheid” dienen, is de sociale vrede dienen. Die ontstaat echter niet zomaar, maar wordt dag na dag verdiend.

Door de economische en sociale behoeften evolueert de huidige maatschappij zeer snel. Haar evenwicht ondergaat bijgevolg opeenvolgende schokken, die met zich meebrengen dat de manier van denken wordt vrijgemaakt. In die context zal de burger zich veiliger voelen als de factoren van die evolutie op een kalmerende manier aan hem worden uitgelegd door een bemiddelaar die in staat is de valstrikken te vermijden van de te plotse economische imperatieven en van de demagogische, rustgevende praatjes die de zin voor verantwoordelijkheid afremmen. Als men zo’n dienst kan verlenen aan de burger, zal men onvermijdelijk bijdragen tot rechtvaardigheid.

De gerechtsdeurwaarder neemt echter in de gerechtelijke organisatie een opmerkelijk moderne plaats in: hij is de enige uitvoerder van de burgerlijke rechtspraak die in nauw contact staat met het sociale terrein, in reële en intieme communicatie met de rechtzoekende, en dit vanaf de inleiding van het proces¹⁰; die positie maakt een zeldzame souplesse mogelijk, een uitgelezen gezichtspunt en een opmerkelijke toenadering tussen justitie en diegene die ze dient, de burger; de vakman krijgt er een unieke ervaring door en een buitengewoon vermogen om zijn actie aan te passen aan de evolutie van de situaties die hij meemaakt.

We zien dus dat de economische en de sociale rol van de gerechtsdeurwaarder, die zich aan de evolutie van de maatschappij aanpast, allebei even belangrijk zijn, en dat we het noodzakelijke overwicht van zijn hoedanigheid van openbaar ambtenaar, gerechtvaardigd door zijn regulerende en matigende rol, als bewaarder van het openbaar vertrouwen, niet mogen vergeten.

4. Openbaar ambtenaar en mandataris: verschillen

1) De gerechtsdeurwaarder is in de uitoefening van zijn gerechtelijke functies bekleed met organieke opdrachten van de staat, dus van openbare orde. Oorspronkelijk was de deurwaarder een staatsambtenaar¹¹, die later werd geïntegreerd in de gerechtelijke organisatie en geleidelijk werd belast met de informatiehandelingen van de rechtbanken en met de uitvoering van de gerechtelijke beslissingen, zodanig dat *de gerechtsdeurwaarder een ministerieel en een openbaar ambtenaar is geworden*¹².

Daarom, zodra het hem rechtsgeldig is *gevraagd*, is hij gehouden *te instrumenteren* met strikte naleving van de wetten. Overigens neemt hij zowel voor zijn persoon als voor zijn goederen de verantwoordelijkheid op die de staat, door hem te benoemen, tegelijk met zijn deel van de macht aan hem heeft overgedragen en waarvan alleen de controle op het kader en op de verplichtingen rechtvaardigt dat er voor dit beroep monopolies en een *numerus clausus* zijn vastgesteld.

Bovendien, los van de betrokken partijen¹³ en als borg voor het evenwicht van hun rechten, verifieert hij de gegrondheid, de wettelijkheid en de geldigheid van de aan hem gedane vorderingen¹⁴.

¹⁰ Door het eerste “contact”, namelijk de dagvaarding

¹¹ Zijn benaming omvat een directe verwijzing naar zijn oorspronkelijke functie: de bewaker van de vergaderplaats van de vorst (X. Lesage in “Den Duerwaerder”, Uitgeverij Pelckmans, 1993, blz. 306)

¹² RPDB VI, p.224, nr. 28 waar de tekst ook nog luidt: “*On considère généralement les huissiers comme membres du corps judiciaire; la question n’est pas douteuse lorsqu’ils agissent comme agents de l’autorité judiciaire et qu’ils participent en cette qualité à l’exercice de la puissance publique.*”

¹³ RPDB VI, blz. 223, nr. 9 *in fine*; zie ook art.518 C.J.

¹⁴ RPDB VI, blz.229, nr. 97 – let op het gebruik van het woord “vordering”

De authenticiteit van zijn gerechtelijke stukken¹⁵ draagt bijgevolg bij tot de juridische veiligheid en waarborgt de communicatie tussen de partijen. De door hem verstrekte informatie geeft de rechtzoekende ook verduidelijking over zijn rechten en plichten en over de gevolgen van de niet-naleving ervan. Zijn opdrachten van openbaar ambtenaar omvatten ook het naleven van de termijnen, het nastreven van een evenwicht tussen de strijdige of concurrerende rechten, en het zoeken naar alle nodige informatie, om de opdrachten van de openbare dienst¹⁶ waarmee hij belast wordt, in alle billijkheid te kunnen uitvoeren.

Als openbaar ambtenaar draagt de gerechtsdeurwaarder een aquiliaanse aansprakelijkheid¹⁷, die in niets wordt beperkt door de uitoefening in een maatschap¹⁸. Zo vallen onder andere knevelarij, verduistering van gelden of misbruik van bevoegdheid, en de inmenging van derden in deze functie¹⁹, onder de toepassing van de strafwetten, zelfs al geniet de gerechtsdeurwaarder een zekere wettelijke bescherming bij de uitoefening van zijn functies²⁰.

De in een wettekst gegoten statuten, een wettelijk tarief en een door algemene en bijzondere deontologische regels aangevuld tuchtsysteem trachten ten slotte de onafhankelijkheid en de voortreffelijkheid van de vakmensen te verzekeren en, *a fortiori*, het behoud van het vertrouwen van de rechtsonderhorigen in het beheer van de staat.

2) De gerechtsdeurwaarder vervult ook, in ondergeschikte orde²¹ maar voortdurend, en vanuit zijn cultuur van onpartijdigheid en onkreukbaarheid, de hoedanigheid van **gerechtelijk of privémandataris**. In deze activiteitsfeer, buiten alle prerogatieven en verplichtingen van de openbare ambtenaar, is hij een gewone leverancier van diensten en moet hij beantwoorden aan het gemeen recht van de plichten: zo verbindt hij zijn enige lastgever binnen de grenzen van zijn mandaat, waarover hij vrij kan onderhandelen, en kan hij geen enkele handeling stellen die zijn lastgever zelf niet zou kunnen stellen. Hij geniet dus een echte vrijheid van ondernemen, evenwel beperkt door deontologische regels, die bedoeld zijn om de fundamentele kenmerken van zijn hoedanigheid van openbaar ambtenaar te bewaren.

3) Verschil tussen de hoedanigheid van mandataris en van openbaar ambtenaar

Overhandiging van de uitgifte van de uitvoerbare akte aan de gerechtsdeurwaarder, die “*geldt als volmacht voor alle tenuitvoerleggingen*”²², vormt in geen geval een mandaat, maar wel de stilzwijgende algemene vordering tot uitvoering van die titel. Die vordering kan uitdrukkelijk worden beperkt tot deze of gene uitvoeringsmethode of tot deze of gene graad van risico op mislukking, en houdt vaak een mandaat in om over een aanzuiveringplan te onderhandelen en het op te volgen.

¹⁵ Artikel 1317, alinea 1, van het Burgerlijk Wetboek: “*Een authentieke akte is een akte die in de wettelijke vorm is verleden voor openbare ambtenaren die daartoe bevoegd zijn ter plaatse waar zij is opgemaakt.*”

¹⁶ Het behoort bijvoorbeeld tot de taak van de gerechtsdeurwaarder rechtstreeks inlichtingen in te winnen bij de verzoekende partij in het geval dat haar raadsman de cruciale informatie niet zou geven (beslagrechtbank van Verviers, 23/5/2003, RG 99/918/A)

¹⁷ Cassatie 7/12/1995

¹⁸ Professionele vennootschap, die overigens uitsluitend burgerlijk en niet commercieel kan zijn, zelfs als zij er de vorm van aanneemt.

¹⁹ Zie met name RPDB VI, blz. 224, nr. 28 al.2, 30, 31

²⁰ Artikel 1394 van het Gerechtelijk Wetboek

²¹ Met andere woorden, deze hoedanigheid moet in geval van een belangenconflict wijken voor die van openbaar ambtenaar

²² Artikel 1393 van het Gerechtelijk Wetboek

De twee sferen waarin de gerechtsdeurwaarders kunnen optreden, beïnvloeden elkaar dus vaak wederzijds, maar dat is geen reden om hun eigenaardigheden te miskennen of om ze allebei onder dezelfde theoretische term “mandaat” onder te brengen.²³

De hoedanigheden van openbaar ambtenaar en van mandataris mogen niet door elkaar worden gehaald: de gerechtsdeurwaarder die overgaat tot een gerechtelijke handeling, treedt niet op als mandataris van degene die hem de opdracht geeft; hij treedt op in naam van de wet, binnen de perken van de vordering die de rechtzoekende tot hem heeft gericht; het statuut van vrij beroep verwijst enkel naar het desbetreffende sociale en organisatorische kader, en vormt in geen geval een basis om het beroep te herdefiniëren.

De onwaarschijnlijke vermenging tussen deze twee hoedanigheden is ongelukkig, aangezien ze het staatsgezag dat de gerechtsdeurwaarder in zijn gerechtelijke functie uitoefent, stiekem beperkt. Het is dus uitermate wenselijk aan de aard van de activiteiten van de gerechtsdeurwaarder te herinneren en er de grondslagen van zijn verantwoordelijkheden uit af te leiden. Overigens ligt voor de goede rechtsbedeling het belang van het onderscheid vandaag veel meer in de noodzakelijke duidelijkheid over de juridische positie van de gerechtsdeurwaarder dan in een debat over de toepasselijke aansprakelijkheidsregimes²⁴, aangezien de recente evolutie van de rechtspraak ertoe neigt de gevolgen ervan nader tot elkaar te brengen.

In artikel 516 van het Gerechtelijk Wetboek, dat het ambt van gerechtsdeurwaarder omschrijft, herkennen we dus situaties waarin de gerechtsdeurwaarder verschillende hoedanigheden bekleedt: de taken waarvoor hij een monopolie geniet, zijn de taken van openbaar ambtenaar²⁵, en die van mogelijke gerechtelijke mandataris²⁶; in die gevallen kan hij zijn ambt niet weigeren en moet hij zich laten vervangen²⁷ in geval van verhindering.

Dit artikel voorziet ook nog in zijn hoedanigheid van mogelijke “privé”-mandataris, waarvoor hij wettelijk bevoegd is zonder dat hij het mandaat moet rechtvaardigen²⁸: vaststellingen doen van materiële feiten op verzoek van particulieren²⁹, uittreksels of uitgiften lichten, verzoekschriften indienen, enz.

Voor het overige moet de gerechtsdeurwaarder de mandaten aantonen die hem zijn gegeven en die hij kan aanvaarden, voor zover ze niet strijdig zijn met de uitoefening van zijn ambt en met de voor hem ingestelde wettelijke onverenigbaarheden; dat is vanzelfsprekend het geval voor de minnelijke invordering van schulden, waartoe hij altijd al gemachtigd is geweest.

5. Fundamentele regels van het beroep, rechten en plichten

De principes die het beroep van gerechtsdeurwaarder regelen, zijn bovenal de principes die zijn karakter van openbaar ambtenaar en van ministerieel ambtenaar beschermen. Daarna komt, in ondergeschikte orde, zijn karakter van “privé”-mandataris. Deze voorschriften willen de plaats van de gerechtsdeurwaarder in de organisatie van de rechtspraak verzekeren en het vertrouwen van de

²³ Het merkwaardige begrip “verplicht mandaat” kon enkel met de zweep ontstaan: de verplichting om op te treden, bijvoorbeeld, is gewoon in strijd met het basisbegrip contract, terwijl het perfect past bij het begrip openbare dienst.

²⁴ Aquiliaanse aansprakelijkheid voor de openbare ambtenaar en contractuele aansprakelijkheid voor de mandataris

²⁵ Zie alinea 1 en toebehoren bepaald in alinea 2 aan het eind van artikel 516 van het Gerechtelijk Wetboek.

²⁶ Deze hoedanigheid wordt bevestigd in het begin van alinea 2 van artikel 516 van het Gerechtelijk Wetboek.

²⁷ met ‘vervanging’ wordt hier zowel de vervanging door een collega bedoeld als deze door een plaatsvervangende gerechtsdeurwaarder.

²⁸ Cassatie 12/9/1996, rol F950094F

²⁹ Met andere woorden, alle natuurlijke of rechtspersonen of zelfs openbare besturen

rechtzoekende behouden, waarbij de tuchtorganisaties effectief toekijken op de naleving van de regels.³⁰

De hierna geciteerde voorschriften maken een en ander duidelijker:

1) *Bij de plichten*, naast de verplichting om zijn ambt uit te oefenen voor de opdrachten waarvoor hij een monopolie heeft, en om de wettelijke vormen en termijnen technisch gezien na te leven (middelenverbintenissen):

- Absolute onafhankelijkheid in zijn handeling, waarborg van onpartijdigheid; daartoe moeten alle culturele, persoonlijke en externe invloeden worden overwonnen;
- Spoed: snelle handeling;
- Bevoegdheid: voornamelijk juridisch, maar gecombineerd met economische, sociale, culturele en psychologische kennis;
- Nauwkeurigheid: de volledige en exacte technische overschrijving van de juridische akte en van de te behandelen materie, en de juiste weergave van de omstandigheden van de zaak en van de betrokken partijen, zijn vanzelfsprekend van aard de doeltreffendheid van de dienst te waarborgen;
- Voorlichting van de partijen over hun rechten en plichten, opnieuw in alle onafhankelijkheid, en zonder zich als raadsman voor de ene of de andere partij op te werpen;
- Rechtschapenheid in de uitoefening van de functie, om voor de hand liggende redenen van bescherming van de rechten van derden;
- Eenheid van het beroepskorps, voor de beheersing van zijn gemengd statuut;
- Achtenswaardigheid en voorbehoud, in woorden, houding en voorstelling, ook in het privé-leven;
- Naleving van het beroepsgeheim: overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek en de wetgeving ter bescherming van het privé-leven.

2) *Bij de rechten*, uitsluitend bedoeld voor de doeltreffendheid van de actie van de gerechtsdeurwaarders:

- Monopolie voor gerechtelijke handelingen;
- Eerbied voor het gezag³¹
- Onkreukbaarheid van de persoon en van de goederen van de gerechtsdeurwaarder

³⁰De tuchtoverheden zijn de tuchtoverheden die ingesteld zijn door het Gerechtelijk Wetboek.

³¹ Dit wil zeggen dat de inmenging in de functies van gerechtsdeurwaarder strafrechtelijk wordt beteugeld.

- Bevoegdheid om de openbare macht op te vorderen ter bescherming van de persoon van de gerechtsdeurwaarder en van de personen die hem bijstaan, en van assistentie bedoeld om zijn actie mogelijk te maken;
- Verkrijging van alle nuttige middelen voor de uitvoering van zijn opdrachten;
- Recht om een toereikende provisie te eisen;
- Toegang tot informatie, zelfs gevoelige informatie, over personen en hun vermogen, met respect voor het privé-leven;
- Vrijheid om de uitoefening van al zijn opdrachten te organiseren, met strikte inachtneming van de deontologische beroepsregels, inclusief de mogelijkheid om zich te associëren en om in het kader van een maatschap te werken;
- Volledige, juiste en behoorlijke tarifiering van alle gerechtelijke akten en van de beroepsmatige tussenkomsten bepaald door de wet of verricht met het oog op het slagen van de gerechtelijke procedures;
- Door de wet verleend gezag aan de vertegenwoordigende instanties van het beroep, om de uitoefening ervan in het hele land te standaardiseren; het is dus aan deze instanties om conform de vastgestelde procedures dwingende reglementen voor de vakmensen vast te stellen, ter aanvulling van de wet, en bedoeld om de opdrachten van toezicht en van standaardisering die hen door diezelfde wet³² zijn toevertrouwd, te verzekeren (richtlijnen en aanbevelingen inzake tucht, deontologie en tarieven).

6. Bescherming van de fundamentele regels: hoog peil van betrouwbaarheid en achtenswaardigheid

In dit stadium worden we ons bewust van het belang van het beroep van gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk apparaat en van de moeite die het kost om dit beroep correct en doeltreffend uit te oefenen. In dit stadium worden we ons bewust van het belang van de gevolgen van de mislukking of de matige kwaliteit van de uitoefening voor de uitoefening van de rechtspraak en dus voor de democratie.

In dit stadium proberen we dus deze mislukking te bezweren door alle maatregelen die bedoeld zijn om de fundamentele regels van het beroep te beschermen, te versterken en aan te passen, of zelfs door nieuwe middelen uit te vinden om de doeltreffendheid ervan te controleren.

Er dient dus slechts één doel te worden bereikt, een doel dat haaks staat op corporatistische, egoïstische en onbedachtzame bekommernissen. De middelen die moeten worden aangewend om dit doel te bereiken, moeten op maat gesneden zijn. Zij moeten een hoog peil van betrouwbaarheid en achtenswaardigheid van het beroep waarborgen. Dat beroep kan het vertrouwen van het publiek alleen blijven genieten als deze basisvoorwaarde is vervuld. Een van die middelen is het duidelijker en transparanter maken van de deontologische regels voor de uitoefening van het beroep. De tuchtorganisatie, die ongepaste houdingen van de vakmensen moet bestraffen, moet ook constant worden aangepast en versterkt. Het is ook belangrijk beter te communiceren, zowel met de besluitvormers als met het publiek, om tot de erkenning te komen van het belang van het beroep

³² Artikelen 542, 1°, 2° en 3° en 550, 1° en 6° van het Gerechtelijk Wetboek

voor ons rechtssysteem. Ten slotte is het zeer belangrijk om de aanpassingen van de middelen die nodig zijn om de doeltreffendheid van de rechtspraak op dit niveau te behouden – of in bepaalde gevallen zelfs te herstellen – op te eisen en te verkrijgen, net zoals de juiste vergoedingen. Zo niet zal een tekort aan kandidaten niet kunnen worden vermeden.

7. De plichtenleer – noodzaak van een schriftelijke code

De *plichtenleer* (deontologie - “leer van wat gedaan moet worden”) moet trouw blijven aan haar etymologische betekenis. Er is dus geen sprake van strikte en tijdloze regels. Integendeel, de deontologie betreft een materie die buitengewoon gevoelig is voor de “tijdsgeest”, voor de betrokken cultuur, voor de evolutie van de ethiek, voor de hedendaagse filosofie.

Aangezien het recht er momenteel meer dan vroeger toe neigt de persoon van de rechtzoekende te beschermen tegen de gemeenschap waarvan hij deel uitmaakt, moet de hele plichtenleer van de gerechtsdeurwaarder deze tendens volgen. Aangezien onze moderne maatschappij personalistischer, materialistischer, pragmatischer is geworden, richt de plichtenleer van de gerechtsdeurwaarder de vakman naar meer *dienst aan de gebruiker*, ongeacht of deze laatste eiser of verweerder in het geding is.

De deontologie hoeft zich niet te onderwerpen aan blinde gehoorzaamheid, maar moet de passende contouren uittekenen van wat de praktijk tot een noodzakelijke voortreffelijkheid op intellectueel en gevoelsmatig vlak moet verheffen, en moet de vakman ertoe aanzetten naar die voortreffelijkheid te streven. Als die laatste per ongeluk het spoor bijster raakt, is het aan de “tucht”-overheid³³ om hem te zeggen hoe hij zich, in voorkomend geval, kan verbeteren. Het doel daarbij is de door het hele beroep verleende dienst te beschermen, waarbij alle leden bijdragen tot de betrouwbaarheid en de achtenswaardigheid ervan via een deontologische cultuur die ze zich vrijwillig hebben opgelegd. Dit neemt natuurlijk niet weg dat wie deze ethische strekking weigert, ertoe gedwongen moet kunnen worden, of zelfs voorlopig of definitief opzij moet kunnen worden gezet.

Men heeft er lange tijd genoeg mee genomen deze plichtenleer vaag te laten in rechtsspreuken en grondbeginselen; misschien gewoon omdat dat voldoende was voor het bepalen van de principes die noodzakelijk zijn in een wat meer gevoelsgeladen omgeving, die meer respect betoont voor het gevestigde gezag. Langzaam maar zeker echter, met name onder de invloed van de ontwikkeling van de rechten van het individu ten opzichte van de rechten van de gemeenschap, en ingevolge de vrees voor willekeur, is alles in vraag gesteld en aan beschouwing onderworpen. En zo ontstaat de steeds dringender wordende behoefte aan een meer aanwezige en officiële referentie met de basisregels van het beroep, om ze beter te begrijpen en beter te kunnen beoordelen, vooral met het oog op hun ontwikkeling. Als het beroep zich niet aan deze evolutie zou onderwerpen, zou onbegrip en dus non-communicatie ontstaan en toenemen.

Om de vorm te bepalen van *wat wordt gedaan* en van *wat niet wordt gedaan*, om de regels van het beroep op een transparante manier duidelijk te maken en op te leggen, om, in één woord, deze daad van “positief corporatisme” te stellen, is er nog niets beters uitgevonden dan de schriftelijke code, die er zich op toelegt om, in de mate van het mogelijke, de regels te ordenen die de bescherming van de fundamentele rechten en plichten van het beroep moeten verzekeren. Deze schriftelijke code wordt dan een referentie en dus een norm, zowel voor de gerechtsdeurwaarders als voor de tuchtoverheden en de rechtzoekende.

³³ in deze omstandigheden heeft dit woord vaak een zeer strenge betekenis.

*

*

*

Met het oog op de leesbaarheid van dit repertorium maken we hieronder enkele afspraken, waarop de structuur en de redactie van onderstaande verzameling van regels berust:

- De in vetjes weergegeven nummering aan het begin van elke bepaling duidt de artikels aan waaruit dit repertorium is samengesteld;
- Sommige bepalingen uit dit repertorium zijn aangevuld met verwijzingen (grijs onderstreept) naar andere regels uit het repertorium, om de raadpleging en de leesbaarheid ervan te optimaliseren.
- Als wordt verwezen naar een wettelijke bepaling, zal het normatief kader waaruit die bepaling komt, worden gepreciseerd. Is dat niet het geval, dan gaat het om een bepaling uit dit repertorium.
- Als in dit repertorium gebruik wordt gemaakt van afkortingen, dan zal hun betekenis in een voetnoot worden weergegeven.

Dit werk bundelt enkel maar een aantal geconcretiseerde gedragsregels, zoals die op een bepaald moment gelding hadden, en die inherent zijn aan de uitoefening van het ambt van gerechtsdeurwaarder. Hoewel zij uitdrukkelijk als algemene regel zijn opgevat, zullen zij bij hun aanwending voor een bepaald voorval steeds het voorwerp kunnen uitmaken van een soepele en aan het tijdsbeeld aangepaste interpretatie.

Titel II – Deontologische regels

1. De essentie van het ambt.....	2
2. Oorsprong en grondslag van het beroep	3
3. Actualiteit van de economische en de sociale rol	4
4. Openbaar ambtenaar en mandataris: verschillen.....	5
5. Fundamentele regels van het beroep, rechten en plichten.....	7
6. Bescherming van de fundamentele regels: hoog peil van betrouwbaarheid en achtenswaardigheid	9
7. De plichtenleer – noodzaak van een schriftelijke code.....	10
*.....	11

MET HET OOG OP DE LEESBAARHEID VAN DIT REPERTORIUM MAKEN WE HIERONDER ENKELE AFSPRAKEN, WAAROP DE STRUCTUUR EN DE REDACTIE VAN ONDERSTAANDE VERZAMELING VAN REGELS BERUST: 11

- DE IN VETJES WEERGEGEVEN NUMMERING AAN HET BEGIN VAN ELKE BEPALING DUIDT DE ARTIKELS AAN WAARUIT DIT REPERTORIUM IS SAMENGESTELD; 11

TITEL II – DEONTOLOGISCHE REGELS..... 12

Hoofdstuk I..... 14

Terminologie..... 14

1. Terminologie..... 15

Hoofdstuk II..... 17

I. Bevoegdheden..... 18

A – Wetgevende opdracht 18

B - Compilatieopdracht..... 18

C – Vergunningsopdracht inzake reclame 19

D – Adviesopdracht..... 20

II. Samenstelling en werking..... 21

2. De deontologische raad 23

I. Bevoegdheden..... 23

A – Interpretatie- en controleopdracht 23

B – Controleopdracht inzake concurrentie en reclame..... 24

II. Samenstelling en werking..... 26

3. Onverenigbaarheden van bepaalde beroepsmandaten onderling..... 28

Hoofdstuk III..... 29

De plichten van de gerechtsdeurwaarder 1. De plicht tot onafhankelijkheid en onpartijdigheid..... 29

I. De plicht tot onafhankelijkheid..... 30

II. De plicht tot onpartijdigheid 31

2. De plicht tot zorgvuldigheid..... 32

3. De plicht tot onkreukbaarheid	32
I. Morele onkreukbaarheid	32
II. Intellectuele onkreukbaarheid	32
III. Financiële en fiscale onkreukbaarheid	33
4. De plicht tot beschikbaarheid en nabijheid	34
5. De plicht tot juistheid en nauwkeurigheid	35
6. De plicht tot informatie	35
7. De plicht tot waardigheid en terughoudendheid	36
8. De plicht om zijn beroepsbijdragen te betalen en een verzekering af te sluiten	37
9. De plicht tot permanente vorming	38
Hoofdstuk IV	39
Het tarief 1. De deontologische verantwoordelijkheid van de gerechtsdeurwaarder	39
2. Het beroepsgeheim	40
3. Het tarief	41
Hoofdstuk V	43
1. De reclame en de concurrentie	44
2. De nieuwe technologieën	45
Hoofdstuk VI	47
De relaties van de gerechtsdeurwaarder met de administratieve en gerechtelijke overheden, de actoren van justitie en derden	47
1. De relaties van de gerechtsdeurwaarder met de administratieve en gerechtelijke overheden, de actoren van justitie en derden	48
I. De relaties met de openbare macht	48
II. De relaties met de advocaten	48
III. De relaties met de magistraten van de rechterlijke orde en hun griffiers	49
IV. De relaties met de notarissen	49
V. De relaties met de administratieve overheden	50
VI. De relaties met de politieke overheid en vertegenwoordigers	50
VII. De relaties met de media	50
VIII. De relaties met de klant	51
IX. De relaties met de andere partij in het dossier, dus niet de klant	52
X. De relaties met derden	53
Hoofdstuk VII	54
De relaties van de gerechtsdeurwaarder met de stagiairs	54
De vrijheid van organisatie	54
1. De relaties van de gerechtsdeurwaarder met zijn confraters, titularis of plaatsvervanger	55
2. De relaties van de gerechtsdeurwaarder met het personeel van de kantoren	56
3. De relaties van de gerechtsdeurwaarder met de stagiairs	56
4. De relaties van de gerechtsdeurwaarder met de overheden van het beroep	57
5. De vrijheid van organisatie	58
Hoofdstuk VIII	60
I. De conflicten tussen gerechtsdeurwaarders, titularissen of plaatsvervangers, afkomstig uit hetzelfde gerechtelijk arrondissement	61
II. De conflicten tussen gerechtsdeurwaarders, titularissen of plaatsvervangers, afkomstig uit verschillende gerechtelijke arrondissementen	61
III. De conflicten tussen een gerechtsdeurwaarder (niet de stagemeeester), titularis of plaatsvervanger, en een stagiair uit hetzelfde arrondissement	62
IV. De conflicten tussen een gerechtsdeurwaarder, titularis of plaatsvervanger, en een stagiair, allebei afkomstig uit verschillende gerechtelijke arrondissementen	62
V. De conflicten tussen een gerechtsdeurwaarder, vervangen titularis, en de kandidaat-gerechtsdeurwaarder die hem vervangt	63
VI. De conflicten tussen arrondissementsraden	63

Hoofdstuk I

Terminologie

1. Terminologie

Voor de toepassing van dit repertorium dient te worden verstaan onder:

- 1) Circulaire: elke brief die is gericht aan alle leden van het beroep en die geen richtlijn noch een aanbeveling is.
- 2) Opdrachtgevers: alle personen, natuurlijke of rechtspersonen, afgezien van het federaal gebied, de deelgebieden alsook het Openbaar Ministerie en de openbare instanties, die zich uitsluitend, gewoonlijk of herhaaldelijk richten of zouden kunnen richten tot de gerechtsdeurwaarders voor akten of procedures met betrekking tot gerechtelijke geschillen, of om naar een minnelijke regeling te zoeken.
- 3) Directiecomité: orgaan dat representatief is voor het beroep, waarvan de leden worden verkozen door de vaste raad en dat als opdracht heeft de door die laatste genomen beslissingen uit te voeren, alsook het dagelijks beheer van de Nationale Kamer te verzekeren.
- 4) Vaste raad: representatief orgaan van het beroep dat in het leven is geroepen door artikel 552 van het Gerechtelijk Wetboek en dat belast is met het beheer van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders, naar het voorbeeld van een parlementair overheidsorgaan.
- 5) Deontologie: alle regels, al dan niet gecodificeerd, die het beroep van gerechtsdeurwaarder regelen, om de fundamentele kenmerken ervan te beschermen.
- 6) Richtlijn: schriftelijke beroepsnorm die door de algemene vergadering van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders wordt uitgevaardigd na een goedkeuringsstemming van de vaste raad en waarnaar de beoefenaars van het beroep zich moeten voegen / dat voor de leden van het korps bindende kracht heeft.
- 7) Tucht: alle regels die ernaar streven dat de deontologie en de specifieke regels van het beroep worden nageleefd. Tucht kan preventief, corrigerend of bestraffend zijn.
- 8) Tuchtinstanties: de instanties die in het Gerechtelijk Wetboek als dusdanig zijn omschreven³⁴.
- 9) Rechtzoekende: persoon betrokken bij de tussenkomst van de gerechtsdeurwaarder in de uitoefening van zijn functies.
- 10) De wet: alle verdragen, wetten, decreten, verordeningen, besluiten en reglementen die in België van toepassing zijn, alsook de richtlijnen uitgegeven door de Nationale Kamer van de Gerechtsdeurwaarders.
- 11) (Privé)mandaten: alle niet bij wet verboden contractuele opdrachten die worden waargenomen door de gerechtsdeurwaarder en die niet behoren tot de drie hieronder naast de nummers 12, 13 en 14 gedefinieerde categorieën.

³⁴ Zie ter zake de artikelen 531 tot 534 van het Gerechtelijk Wetboek.

- 12) Gerechtelijke mandaten: de opdrachten die de gerechtelijke overheid toevertrouwt aan de gerechtsdeurwaarder, die aldus gemandateerd is om een wettelijke rol als uitvoerder van de rechtsbedeling te vervullen, teneinde onder zijn controle beheerstaken uit te voeren van een bepaalde onderzoeksmaatregel (bijv. vaststelling) of van een juridische situatie (bijv. sekwester, bewaarder, voorlopig beheerder) die duidelijk gedefinieerd is in de beslissing tot het geven van het mandaat
- 13) Beroepsmandaten: alle opdrachten voor onderzoeken van ethische of wetenschappelijke orde en alle vertegenwoordigingen van het beroep en van zijn belangen die zijn toevertrouwd aan daarvoor door het hele beroepskorps of door zijn verkozen vertegenwoordigers benoemde of verkozen gerechtsdeurwaarders.
- 14) Openbare opdrachten, of “wettelijk mandaat”: de organieke opdrachten van de staat, waarbij de gerechtsdeurwaarder als ministerieel ambtenaar de functies van openbaar ambtenaar op zich neemt op verzoek van het Openbaar Ministerie of van de rechtzoekende, om exploten op te stellen en te betekenen en om juridische handelingen te stellen die in de lijn liggen van de gerechtelijke en/of administratieve procedures.
- 15) Aanbeveling: schriftelijk beroepsadvies dat door de algemene vergadering van de Nationale Kamer wordt uitgevaardigd na een goedkeuringsstemming van de vaste raad, om de praktijk en de deontologie van het beroep te uniformeren.
- 16) a) Stagiair: elke licentiaat (master) of doctor in de rechten van wie de stageaanvraag werd aanvaard door de raad van de arrondissementskamer van de verblijfplaats van de stagemeeester onder wiens gezag hij zijn stage zal uitvoeren en aan wie bijgevolg een stage- en praktijkboekje werd overhandigd.
- b) Kandidaat-gerechtsdeurwaarder: elke stagiair die de homologatie van zijn stage heeft gekregen en die zich bijgevolg kandidaat kan stellen voor een plaats van gerechtsdeurwaarder in de zin van punt c) hierna.
- c) Gerechtsdeurwaarder: de titularis van het ambt van gerechtsdeurwaarder die bij Koninklijk Besluit in die functie is benoemd en die niet geschorst, afgezet of ontslagnemend is. Onder deze term dienen ook de gerechtsdeurwaarders te worden begrepen die door de leeftijd overtallig zijn geworden³⁵.
- 17) Tarief : De gedetailleerde kostprijs (honoraria, kosten en voorschotten), bepaald door het Koninklijk Besluit of het “aanvullend tarief” (Vademecum) van alle beroepshandelingen of -activiteiten gesteld door de gerechtsdeurwaarder in het kader van zijn openbare opdrachten of van zijn gerechtelijke mandaten, volgens de hierboven gegeven definities.

³⁵ Zie ter zake artikel 515 van het Gerechtelijk Wetboek.

Hoofdstuk II

De deontologische commissie

De deontologische raad

**Onverenigbaarheden van bepaalde
beroepsmandaten onderling**

1. De deontologische commissie

I. Bevoegdheden

1. Er wordt een deontologische commissie opgericht met de volgende opdrachten:
 - A. wetgevende opdracht
 - B. compilatieopdracht
 - C. vergunningsopdracht inzake reclame
 - D. adviesopdracht

A – Wetgevende opdracht

2. § 1. De deontologische commissie heeft tot opdracht de deontologische regels aan te passen en er in voorkomend geval nieuwe uit te werken, om de inhoud van dit repertorium in overeenstemming te brengen met de bestaande supranationale, nationale, regionale en beroepsnormen.

§ 2. Daartoe waakt zij over de uitwerking van de ontwerpen van deontologische regels, waarbij zij zo nodig de bewijzen en/of de uitleg voegt die zij nuttig acht. Ze bezorgt het geheel aan de voorzitter van de Nationale Kamer, zodat die laatste het onderzoek en de stemming ervan, met respect voor het huishoudelijk reglement, op de dagorde van de vaste raad kan inschrijven.
3. § 1. Op basis van de doorgestuurde documenten kan de regelmatig geraadpleegde vaste raad de projecten goedkeuren of ze afkeuren of ze voor wijziging naar de deontologische commissie terugsturen en er zo nodig zijn opmerkingen en/of zijn aanbevelingen aan toevoegen.

§ 2. In geval van wijziging of verwerping kiest de deontologische commissie ervoor de projecten al dan niet in overeenstemming daarmee aan te passen, teneinde ze een laatste keer aan de stemming van de vaste raad voor te leggen conform de artikelen 2, § 2 en 3, § 1.
4. De deontologische commissie neemt alleen de goedgekeurde projecten in dit repertorium op.

B - Compilatieopdracht

5. De deontologische commissie houdt, in samenwerking met het secretariaat van de Nationale Kamer, de hoofdstukken I en II van titel IV van dit repertorium actueel, die respectievelijk het huishoudelijk reglement en – in chronologische volgorde – de door de vaste raad gestemde richtlijnen en aanbevelingen bevatten. Dezelfde commissie waakt overigens over de opname in dit repertorium van de deontologische regels die zich uit deze richtlijnen en aanbevelingen ontwikkelen. De formulering van die regels moet het voorwerp uitmaken van een formele goedkeuring door de vaste raad, volgens de in de artikelen 2 tot 4 beschreven procedure.

6. § 1. De volledige tekst van alle door de tuchtraden en de raden van beroep genomen beslissingen wordt binnen acht dagen na de uitspraak door hun voorzitter ter kennis gebracht aan de deontologische commissie, die haar zetel heeft in de lokalen van de Nationale Kamer.

§ 2. Deze overdracht moet de anonimiteit van de betrokken partijen garanderen, zonder daardoor echter het goede begrip van de behandelde zaak te schaden.

§ 3. De deontologische commissie selecteert uit deze rechtspraak de beslissingen die de geldende deontologische regels goed illustreren, en neemt ze op in hoofdstuk II van titel III van dit repertorium. Zij houdt deze compilatie van tuchtbeslissingen actueel door er, afhankelijk van de evolutie van de rechtspraak, vonnissen aan toe te voegen en uit te schrappen.

C – Vergunningsopdracht inzake reclame

7. Elke handeling met als doel persoonlijke of functionele reclame, in de zin van artikelen 94 tot 98, is onderworpen aan de toestemming van de deontologische commissie.

8. De gerechtsdeurwaarder of het betrokken beroepsorgaan³⁶ bezorgt voorafgaand aan elke publicatie, verspreiding of mededeling aan het publiek aan de deontologische commissie de stukken die van aard zijn om haar in staat te stellen alle aspecten van het reclameproject te begrijpen en een uitspraak te doen over de relevantie ervan, rekening houdend met de deontologische en wettelijke regels inherent aan het beroep. Met het oog hierop moet met name het definitieve ontwerp van genoemd project worden bezorgd, moeten de voor de verspreiding ervan gekozen middelen worden gepreciseerd en moeten, indien nodig, de keuze van de vorm van de reclame, de inhoud ervan en de drager worden gemotiveerd.

9. § 1. De deontologische commissie beslist bij eenvoudige meerderheid van stemmen binnen twee maanden na de indiening van de aanvraag, behalve in geval van overmacht. Bij overschrijding geldt haar beslissing als gunstig, tenzij er sprake is van overmacht. (VR 25/09/2008)

§ 2. De deontologische commissie kan de reclame gewoon machtigen of bepaalde wijzigingen eisen, als de reclame de voorschriften uit dit repertorium of uit de geldende wetgeving niet naleeft. De beslissing wordt gemotiveerd en gewezen na verhoor van de aanvrager, hetzij ambtshalve, hetzij na een oproeping, op verzoek van die laatste, op het ogenblik van de overdracht van het dossier. Als de opgeroepen aanvragers verstek laten, wordt de ingediende aanvraag geweigerd.

§ 3. De gemotiveerde beslissing van de deontologische commissie is niet vatbaar voor beroep en wordt zo spoedig mogelijk ter kennis gebracht van de aanvrager, in de persoon van de gerechtsdeurwaarder van wie de aanvraag uitgaat of van de aanvrager in de persoon van de syndicus, als de aanvraag uitgaat van de arrondissementskamer, of zelfs van de aanvrager in de persoon van de voorzitter van de Nationale Kamer, als de aanvraag uitgaat van het directiecomité.

10. § 1. In geval van een gunstige beslissing levert de deontologische commissie een goedkeuringsnummer af. Dat nummer moet duidelijk op de verspreide of gepubliceerde

³⁶ Over de omvang van het begrip “beroepsorgaan”, zie artikel 96, § 1

reclamedrager vermeld staan, net zoals de datum van aflevering ervan. Ontbreken die vermeldingen, dan kan de erkenning conform artikel 31 worden ingetrokken.

§ 2. Deze goedkeuringen zijn geregistreerd in een door de deontologische commissie aangelegde computerdatabase, die toegankelijk is voor het publiek.

11. In de veronderstelling dat de deontologische commissie haar erkenning voorbehoudt, preciseert zij de wijzigingen die aan het reclameproject moeten worden aangebracht om het volledig conform de wettelijke eisen en de eisen van dit repertorium te maken. Als er geen wijzigingen worden voorgesteld in de twee weken na de kennisgeving van het voorbehoud, of als na twee beslissingen tot voorbehoud de voorgestelde wijzigingen nog altijd niet aan alle door de deontologische commissie geformuleerde bezwaren beantwoorden, wordt de aanvraag afgewezen.
12. Elke wijziging die men later aan de reclame wil aanbrengen en die het voorwerp is geweest van een erkenningsbeslissing moet op haar beurt het akkoord krijgen van de commissie, conform de procedure die beschreven is in de artikelen 7 tot 11. Het dossier moet het volledige eerste project omvatten, met de voorgestelde wijziging(en) onderstreept en met de precisering van de verspreidingsmiddelen als er ter zake wijzigingen worden overwogen.
13. Als overgangsmaatregel moet alle reclame die op de datum van inwerkingtreding van dit repertorium reeds bestaat en verspreid, verschenen of meegedeeld is, binnen twee maanden worden voorgelegd aan de retroactieve erkenning van de deontologische commissie, conform de artikelen 7 tot 11. Bij gebrek aan indiening van een dergelijke vraag binnen dit tijdsbestek, zal de reclame als onrechtmatig worden beschouwd en zal hij moeten worden ingetrokken.

D – Adviesopdracht

14. § 1. De deontologische commissie is gehouden, op verzoek van de betrokken syndicus of van zijn afgevaardigde, een advies uit te brengen, uiterlijk op het moment dat de stagiair zich inschrijft voor het homologatie-examen, over de naleving door die laatste van de deontologische regels waartoe hij verplicht is.

§ 2. De syndicus, of zijn afgevaardigde, moet zijn aanvraag per aangetekende brief aan de deontologische commissie bezorgen.

§ 3. Het binnen twee weken na de ontvangst van de aanvraag verstrekte advies wordt ter kennis gebracht van de syndicus of zijn afgevaardigde, van de stagiair en van de stagemeeester. Die laatste moet dat advies bij het stageboekje voegen als eruit blijkt dat de stagiair de desbetreffende deontologische regels heeft overtreden.

⇒ **Zie ook artikelen 145 en 146**

15. § 1. De deontologische commissie is gehouden, op verzoek van de syndicus van de betrokken gerechtsdeurwaarder, of van zijn afgevaardigde, een advies te verstrekken over de naleving door een kandidaat-gerechtsdeurwaarder die geen plaatsvervanging verricht van de deontologische regels waartoe hij verplicht is.

§ 2. De syndicus, of zijn afgevaardigde, moet het verzoek per aangetekende brief aan de deontologische commissie bezorgen.

§ 3. Het binnen twee weken na de ontvangst van het verzoek verstrekte advies wordt ter kennis gebracht van de syndicus, of zijn afgevaardigde, van de kandidaat, alsook van de gerechtsdeurwaarder bij wie de betrokken kandidaat in dienst is.

16. De deontologische commissie kan er ook toe worden gebracht om op een door de deontologische raad per aangetekende brief gedaan verzoek een advies te geven over alle aangelegenheden die onder de bevoegdheid van die laatste vallen, buiten de gevallen waar de deontologische raad is gevraagd een advies te geven. Het gevraagde advies moet binnen twee weken na de ontvangst van de aanvraag worden verstrekt, behalve in geval van overmacht. De beslissing moet zo spoedig mogelijk ter kennis van de voorzitter van de raad worden gebracht.

⇒ **Zie ook artikel 35**

II. Samenstelling en werking

17. § 1. De deontologische commissie is samengesteld uit drie leden-gerechtsdeurwaarders-titularissen van wie het kantoor zich respectievelijk bevindt in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest, in het Waalse gewest en in het Vlaamse gewest.

§ 2. Aan elk van hen wordt een plaatsvervanger toegevoegd volgens dezelfde criteria inzake verkiezing en representativiteit.

18. De kandidaten moeten de leeftijdsgrens van 35 jaar overschreden hebben, een beroepservaring van minstens 5 jaar na het verkrijgen van het getuigschrift van kandidaat-gerechtsdeurwaarder kunnen aantonen, en gedurende de laatste 5 jaar geen tuchtstraf of strafrechtelijke veroordeling hebben opgelopen die zou kunnen botsen met de deontologische regels.

19. § 1. De kandidaturen moeten naar de voorzitter van de Nationale Kamer worden gestuurd uiterlijk een maand voor de vergadering van de vaste raad waar die verkiezing op de dagorde staat.

§ 2. De voorzitter van de Nationale Kamer is belast met het verifiëren bij de betrokken instanties van de naleving van de verkiesbaarheidscriteria uit artikel 18.

§ 3. De verkiezing vindt plaats in overeenstemming met de procedures die in het huishoudelijk reglement zijn vastgesteld³⁷.

20. § 1 De mandaten zijn geldig voor 6 jaar en om de 2 jaar wordt een derde opnieuw verkozen³⁸.

³⁷ Zie ter zake artikel 26 van het huishoudelijk reglement

³⁸ *Ten behoeve van de overgangperiode wordt afgeweken van deze regel voor de eerste verkiezing van de leden van de deontologische commissie. Voor deze gelegenheid heeft één mandaat een duur van 6 jaar, de twee andere een respectieve duur van 4 jaar en 2 jaar. De mandaten van 6, 4 en 2 jaar worden toegekend aan de drie verkozen leden,*

§ 2. De verkozen leden zijn twee keer herverkiesbaar.

21. § 1. Het voorzitterschap van de deontologische commissie wordt verzekerd volgens een beurtrol door de 3 leden, die elk in hun hoedanigheid zetelen voor een periode van twee jaar. Het voorzitterschap wordt achtereenvolgens waargenomen door het lid uit het Brusselse Hoofdstedelijke gewest, uit het Vlaamse gewest en uit het Waalse gewest. Het eerste voorzitterschap van de commissie wordt op zich genomen door het lid met de hoogste anciënniteit als gerechtsdeurwaarder; hij heeft als opdracht de deontologische commissie³⁹ te installeren.

§ 2. De functie van voorzitter bestaat in het waarborgen van het goede verloop van de procedure en in het tijdig oproepen van de leden van de commissie. Er zal minstens één vergadering per kalenderjaar zijn, in de maand voor de jaarlijkse algemene vergadering.

22. De voorzitter van de commissie zorgt ervoor dat de twee andere verkozen leden worden opgeroepen voor elk van de georganiseerde vergaderingen, alsook de nationale rapporteur, die gemachtigd is de vergaderingen als waarnemer zonder stemrecht bij te wonen.

23. § 1. In geval van een belangenconflict moeten de betrokken leden van de commissie spontaan hun zetel afstaan aan hun respectieve plaatsvervanger voor de tijd van de procedure. Gebeurt dat niet, dan hebben de partijen het recht het te eisen *in limine litis*, door een gemotiveerde aanvraag gericht aan alle effectieve leden van de commissie, alsook aan de nationale rapporteur.

§ 2. Als de betrokken leden zich niet terugtrekken, beslist de commissie in plenaire vergadering (leden en plaatsvervangers), op uitnodiging van de nationale rapporteur, met uitsluiting van de betrokken leden, over het al dan niet wraken van die laatsten, na zo nodig de verschillende partijen te hebben gehoord. De genomen beslissing wordt hen onmiddellijk per aangetekende brief meegedeeld en is niet vatbaar voor beroep.

§ 3. Tijdens het onderzoek van het verzoek tot wraking wordt de procedure opgeschort.

§ 4. Er wordt ook een beroep gedaan op plaatsvervangings in geval van materiële verhindering, schorsing, afzetting of overlijden van een effectief lid, en dit voor de tijd die nodig is tot zijn terugkeer of – in geval van definitieve verhindering – de tijd tot wordt overgegaan tot de verkiezing van een vervanger volgens de in de artikelen 18 en 19 bepaalde procedure.

te beginnen bij de oudste en eindigend met de jongste, op basis van het aantal jaren van aanstelling als gerechtsdeurwaarder.

³⁹ Ten behoeve van de overgangperiode worden de eerste drie mandaten van voorzitter waargenomen respectievelijk door het verkozen lid van wie het mandaat tot twee jaar is beperkt, vervolgens door het verkozen lid van wie het mandaat tot 4 jaar is beperkt en ten slotte door het verkozen lid van wie het mandaat een duur van 6 jaar heeft.

2. De deontologische raad

I. Bevoegdheden

24. Er wordt een deontologische raad opgericht, met de volgende opdrachten:

- A. interpretatie- en controleopdracht
- B. controleopdracht inzake concurrentie en reclame
- C. arbitrageopdracht

A – Interpretatie- en controleopdracht

25. Buiten elk geschil kan het directiecomité een interpretatievraag stellen aan de deontologische raad met als doel, indien nodig, een circulaire op te stellen op basis van het ontvangen antwoord. De door de deontologische raad genomen beslissing is dwingend en geldt *erga omnes*. Deze beslissing moet door de raad aan de deontologische commissie worden meegedeeld.

26. § 1. Tijdens een tuchtprocedure waarin de interpretatie van een deontologische regel aan betwisting onderhevig is, kan het tuchtorgaan waarbij de zaak aanhangig is gemaakt, de lopende procedure ambtshalve opschorten en een verzoek tot interpretatie indienen bij de deontologische raad.

§ 2. Het tuchtorgaan formuleert de vraag in een brief, die het aangetekend aan de voorzitter van deze raad bezorgt.

27. De deontologische raad kan aan het betrokken orgaan inhoudelijke verduidelijkingen vragen die nodig zijn om de vraag te begrijpen. De deontologische raad kan er zich toe beperken te verwijzen naar de inhoud van het deontologie- en rechtspraakrepertorium als de vraag al eerder is gesteld, of als het antwoord er op een voldoende uitdrukkelijke manier in is vervat.

28. § 1. Tijdens de hele duur van de procedure wordt de bespreking gevoerd in aanwezigheid van dezelfde leden.

In geval van plaatsvervanging moet een verslag van de vorderingsstaat van de besprekingen worden gedaan aan de plaatsvervanger om hem een volledig en globaal beeld te geven van de dossiers op de dagorde, voordat de bespreking wordt hervat. Vanaf dat ogenblik zal hij geroepen zijn te zetelen telkens als er sprake is van een van deze dossiers, en dit tot in de casus een beslissing wordt genomen.

§ 2. De genomen beslissing wordt per aangetekende brief aan de aanvrager betekend, met als gevolg de stopzetting van het eventuele opschortende effect.

§ 3. De deontologische raad neemt zijn beslissing in de maand nadat de zaak bij hem aanhangig is gemaakt, behalve in uitzonderlijke en gemotiveerde gevallen. De genomen beslissing is dwingend en heeft effect *erga omnes*.

§ 4. De beslissing wordt ook meegedeeld aan de Nationale Kamer, om in voorkomend geval het voorwerp uit te maken van een circulaire, alsook aan de deontologische commissie, om de conclusies van de beslissing, indien nodig, in het deontologisch repertorium op te nemen.

29. De deontologische raad onderzoekt de statuten van de opgerichte vennootschappen of groeperingen wanneer die hem conform artikel 154 worden voorgelegd, en gaat over tot de controle van hun regelmatigheid ten opzichte van de wettelijke en deontologische normen, volgens de hierboven in artikel 28, § 1, 2 en 3 beschreven procedure.
- Desnoods kan de raad met een gemotiveerde beslissing het directiecomité gelasten een vordering tot ontbinding in te stellen. Indien het directiecomité zich niet houdt aan de beslissing van de deontologische raad, kan de vaste raad conform het huishoudelijk reglement een buitengewone algemene vergadering bijeenroepen, zodat het hele beroep zich door een stemming kan uitspreken over het betrokken geschil.

B – Controleopdracht inzake concurrentie en reclame

30. § 1. Inzake concurrentie verstrekt de deontologische raad ambtshalve of op schriftelijk verzoek van de deontologische commissie, van een gerechtsdeurwaarder, van een representatief beroepsorgaan van de gerechtsdeurwaarders zijn advies over elk probleem of geschil met betrekking tot:

- de toepassing op het beroep van de wettelijke concurrentieregels,
- de betrekkingen die de gerechtsdeurwaarders onder elkaar moeten handhaven,
- de overdrachten en vereffeningen van kantoren.

§ 2. De deontologische raad brengt per aangetekende brief de bij het gevraagde advies betrokken gerechtsdeurwaarders op de hoogte en kan hen, voorafgaand aan elk onderzoek, oproepen, hetzij ambtshalve, omdat hij dat nodig acht, hetzij op verzoek van de betrokkenen, op het ogenblik dat zij in kennis worden gesteld van de opening van de procedure.

31. § 1. Inzake persoonlijke of functionele reclame verstrekt de deontologische raad – hetzij ambtshalve, hetzij bij aanhangigmaking per aangetekende brief **met antwoordkaart** door de deontologische commissie, door een gerechtsdeurwaarder of door een beroepsorgaan, zijn beslissing over de conformiteit van reclame die het voorwerp had moeten uitmaken van een erkenning.

§ 2. De deontologische raad verwittigt van zodra een zaak bij hem aanhangig is gemaakt, per aangetekende brief de gerechtsdeurwaarders of organen van het beroep die het voorwerp van de ingediende klacht zijn.

§ 3. De deontologische raad kan, voorafgaand aan elke beslissing, de betrokken gerechtsdeurwaarders, de vertegenwoordigers van de arrondissementskamer of van het directiecomité oproepen, hetzij ambtshalve omdat hij dat nodig acht, hetzij op verzoek van de betrokkenen, op het ogenblik dat zij in kennis zijn gesteld van de opening van de procedure.

§ 4. In geval van schending van de door de deontologische commissie afgeleverde erkenning, van een bepaling uit dit repertorium of van de geldende wetgeving beveelt de deontologische raad de

correctie of zelfs de stopzetting van de betrokken reclame, en, zo nodig, de publicatie via dezelfde weg als de litigieuze reclame en op kosten van de betrokkene van een herroeping of een rectificatie die duidelijk verwijst naar de gewraakte reclame, binnen de termijnen en volgens de voorwaarden vastgesteld door de raad. De beslissing wordt per aangetekende brief met antwoordkaart ter kennis gebracht van de in het geding betrokkene.

§ 5. Als de betrokken gerechtsdeurwaarder zijn plicht niet nakomt, kan het directiecomité, waaraan de genomen beslissing door de deontologische raad werd meegedeeld, voor de bevoegde rechter vorderen om een dwangsom op te leggen aan de overtreder.

§ 6. Als het directiecomité of een arrondissementskamer zich niet voegt naar de beslissing van de deontologische raad, kan de vaste raad aan wiens leden de genomen beslissing door de deontologische raad werd meegedeeld, conform het huishoudelijk reglement een buitengewone algemene vergadering vorderen, zodat het hele beroep zich via een stemming over het betrokken geschil kan uitspreken.

§ 7. In geval van schending van de regels met betrekking tot de persoonlijke reclame wordt het dossier aan de betrokken tuchtraad bezorgd, die beslist over de tuchtgevolgen.

§ 8. In geval van schending van de regels met betrekking tot de functionele reclame wordt het dossier ingeschreven op de dagorde van de volgende vaste raad, waar de leden van die vaste raad kunnen stemmen over de sancties die zij nodig achten tegen de betrokken beroepsorganen.

§ 9. Dezelfde procedure als beschreven in de paragrafen 1 tot 8 wordt in acht genomen in de gevallen waarbij een gerechtsdeurwaarder, al dan niet handelend in naam van een representatief orgaan van het beroep, is overgegaan tot de verspreiding, publicatie of mededeling van reclame zonder dat de ervoor vereiste erkenning was afgeleverd of zonder de door de deontologische commissie ter zake genomen beslissing in acht te nemen.

C – Arbitrageopdracht

32. § 1. In geval van een geschil dat niet op een minnelijke manier kon worden opgelost tussen een gerechtsdeurwaarder, titularis of plaatsvervanger, en een stagiair, beiden afkomstig uit verschillende gerechtelijke arrondissementen, of tussen stagiairs, ook uit verschillende arrondissementen afkomstig, is alleen de deontologische raad bevoegd om de desbetreffende conflictsituatie te beslechten.

⇒ **Zie ook artikelen 165 tot 168**

§ 2. In dit geval richt de syndicus, zijn afgevaardigde, of de meest gereede stagemeeester, een schriftelijke vraag aan de voorzitter van de deontologische raad. Zodra de vraag is ontvangen, stelt de voorzitter de in het geding betrokken partijen ervan in kennis dat de zaak naar de deontologische raad is verwezen voor beslechting. In de brief waarmee dat gebeurt, nodigt de voorzitter de partijen ook uit om hem schriftelijk, binnen twee weken, de conclusies te doen geworden waarvan zij het nodig achten ze aan hem voor te leggen en die van aard zijn de leden van deze raad over het geval in kwestie in te lichten.

§ 3. De deontologische raad kan de partijen oproepen voor een verhoor. In dat geval waakt hij erover dat het beginsel van de tegenspraak in acht wordt genomen.

§ 4. De deontologische raad doet zo spoedig mogelijk een uitspraak. Zijn beslissing wordt aan de respectieve syndici of aan hun afgevaardigden, alsook aan de belanghebbende partijen betekend. Deze beslissing is niet vatbaar voor beroep en is dwingend voor de betrokken partijen.

II. Samenstelling en werking

33. § 1. De deontologische raad is samengesteld uit drie leden-gerechtsdeurwaarders-titularissen van wie het kantoor zich in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest, in het Waalse gewest en in het Vlaamse gewest bevindt. Aan elk van hen wordt een plaatsvervanger toegevoegd volgens dezelfde verkiesbaarheids- en representativiteitscriteria.

§ 2. De kandidaten moeten de leeftijdsgrens van 40 jaar overschreden hebben, kunnen aantonen dat zij over een beroepservaring van minstens 5 jaar na het verkrijgen van het getuigschrift van kandidaat-gerechtsdeurwaarder beschikken, en tijdens de laatste tien jaar niet het voorwerp zijn geweest van om het even welke tuchtstraf of strafrechtelijke sanctie die botst met de deontologische beroepsregels.

§ 3. De kandidaturen moeten uiterlijk een maand voor de vergadering van de vaste raad waar die verkiezing op de dagorde staat naar de voorzitter van de Nationale Kamer worden gestuurd. De voorzitter moet bij de betrokken instanties verifiëren of de verkiesbaarheidscriteria zijn gerespecteerd.

§ 4. De verkiezing vindt plaats conform het huishoudelijk reglement⁴⁰.

§ 5. De mandaten zijn geldig voor 6 jaar en om de 2 jaar wordt een derde opnieuw verkozen⁴¹.

§ 6. De verkozen leden zijn twee keer herverkiesbaar.

§ 7. Er is minstens één vergadering per kalenderjaar, in de maand voor de jaarlijkse algemene vergadering.

34. § 1. Het voorzitterschap van de deontologische raad wordt verzekerd volgens een beurtrol door de drie leden, die elk zetelen voor een periode van twee jaar. Het voorzitterschap wordt achtereenvolgens waargenomen door het lid uit het Brusselse Hoofdstedelijke gewest, het Vlaamse gewest en het Waalse gewest. Het eerste voorzitterschap van de raad wordt

⁴⁰ Zie over dit punt artikel 26 van het huishoudelijk reglement.

⁴¹ *Ten behoeve van de overgangperiode wordt afgeweken van deze regel voor de eerste verkiezing van de leden van de deontologische raad. Voor deze gelegenheid heeft één mandaat een duur van 6 jaar, de twee andere een respectieve duur van 4 jaar en 2 jaar. De mandaten van 6, 4 en 2 jaar worden toegekend aan de drie verkozen leden, te beginnen bij de oudste en eindigend met de jongste, op basis van het aantal jaren van aanstelling als gerechtsdeurwaarder.*

waargenomen door het lid met de hoogste anciënniteit als gerechtsdeurwaarder; hij heeft als opdracht de deontologische raad⁴² te installeren.

§ 2. De functie van voorzitter bestaat in het zich vergewissen van het goede verloop van de procedure en het tijdig oproepen van de leden van de raad, alsook van de nationale rapporteur, die gemachtigd is de vergaderingen bij te wonen als waarnemer zonder stemrecht.

35. § 1. De deontologische raad kan over alle aangelegenheden die onder zijn bevoegdheid vallen, buiten de gevallen waarin hij wordt gevraagd een advies te geven, op elk moment per aangetekende brief het advies vragen van de deontologische commissie. Die laatste doet een adviserende uitspraak binnen twee weken na de ontvangst van de vraag, behalve in geval van overmacht. De beslissing moet meteen aan de voorzitter van de raad worden betekend.

⇒ **Zie ook artikel 16**

§ 2. De deontologische raad neemt zijn beslissingen bij eenvoudige meerderheid van stemmen. Zijn beslissingen moeten met redenen omkleed zijn en zijn in geen geval vatbaar voor beroep.

36. § 1. Als minstens twee derde van de leden van het beroep, met uitsluiting van de kandidaat-gerechtsdeurwaarders, meent dat de door de deontologische raad gevolgde deontologische lijn duidelijk niet meer in overeenstemming is met de praktijk van de gerechtsdeurwaarders, organiseert de voorzitter van de Nationale Kamer een buitengewone algemene vergadering in overeenstemming met de regels van het huishoudelijk reglement ter zake.

§ 2. Deze vergadering moet dan stemmen over het al dan niet volledig vernieuwen van de leden van de deontologische raad, volgens de in het huishoudelijk reglement bepaalde procedure.

§ 3. Als de vernieuwing goedgekeurd is, zetelen de plaatsvervangers in plaats van de ontsette leden in afwachting van de verkiezing van nieuwe effectieve leden conform artikel 33.

37. § 1. In geval van een belangenconflict moeten de leden van de raad hun zetel spontaan afstaan aan hun respectieve plaatsvervanger voor de tijd van de procedure. Gebeurt dat niet, dan zijn de partijen gerechtigd het te eisen *in limine litis* door een met redenen omklede vordering, die aan alle effectieve leden van de commissie alsook aan de nationale rapporteur wordt bezorgd.

§ 2. Als de leden die in het geding betrokken zijn, zich niet terugtrekken, beslist de raad in plenaire vergadering (leden en plaatsvervangers) op uitnodiging van de nationale rapporteur, met uitsluiting van de betrokken leden, tot het al dan niet wraken van die leden, na, indien nodig, de verschillende partijen te hebben gehoord. De genomen beslissing wordt hen onmiddellijk per aangetekende brief meegedeeld en is niet vatbaar voor beroep.

§ 3. Tijdens het onderzoek van de vordering tot wraking wordt de procedure opgeschort.

§ 4. Er wordt ook een beroep gedaan op de plaatsvervanging in geval van materiële verhindering, van schorsing, afzetting of overlijden van een effectief lid, en dit voor de tijd die nodig is voor

⁴² Ten behoeve van de overgangperiode worden de eerste drie mandaten van voorzitter waargenomen respectievelijk door het verkozen lid van wie het mandaat tot twee jaar is beperkt, vervolgens door het verkozen lid van wie het mandaat tot 4 jaar is beperkt en tenslotte door het verkozen lid van wie het mandaat een duur van 6 jaar heeft.

zijn terugkeer of – in geval van definitieve verhindering – de tijd om over te gaan tot de verkiezing van een vervanger volgens de in artikel 33, § 1 tot § 4 bepaalde procedure.

3. Onverenigbaarheden van bepaalde beroepsmandaten onderling

- 38.** Het is voor gerechtsdeurwaarders verboden om effectief of plaatsvervangend lid te zijn van de deontologische raad en tegelijk lid te zijn van het directiecomité, een van de arrondissementsraden of een van de tuchtraden; behalve als ze afstand doen van een van die mandaten door zich zo nodig te laten vervangen tot een vervanger is verkozen conform de in het huishoudelijk reglement beschreven procedure. (VR 25/09/2008)
- 39.** Het is voor alle gerechtsdeurwaarders verboden om tegelijk effectief of plaatsvervangend lid te zijn van de deontologische raad en van de deontologische commissie.

Hoofdstuk III

De plichten van de gerechtsdeurwaarder

1. De plicht tot onafhankelijkheid en onpartijdigheid

I. De plicht tot onafhankelijkheid

40. Het is de gerechtsdeurwaarder verboden een ambtsdaad te stellen voor hij de wettelijke eed heeft afgelegd.

41. § 1. Tijdens de periode van zijn plaatsvervangende geniet de plaatsvervangende gerechtsdeurwaarder dezelfde rechten en prerogatieven, heeft hij dezelfde opdrachten, neemt hij dezelfde plichten op zich, en is hij onderworpen aan dezelfde tucht als de gerechtsdeurwaarder die hij vervangt.

§ 2. Het is een kandidaat-gerechtsdeurwaarder verboden buiten de periodes waarin hij als plaatsvervanger is benoemd, de functies uit te oefenen, de titel te dragen, zich te laten aanspreken als of zich te doen doorgaan voor een gerechtsdeurwaarder, zelfs stilzwijgend, of zijn vermogen om er de functies van waar te nemen, aan te wenden om druk of invloed op iemand anders uit te oefenen, ongeacht de omstandigheden⁴³.

§ 3. Het is een kandidaat-gerechtsdeurwaarder verboden tijdens dezelfde periode tegelijkertijd verschillende gerechtsdeurwaarders-titularissen te vervangen.

42. De gerechtsdeurwaarder moet zijn functie uitoefenen in overeenstemming met elke normale vordering, maar op voorwaarde dat hij de wettelijke termijnen kan naleven, dat hij over voldoende informatie beschikt om dat te doen, en dat, als hij daarom verzoekt, een provisie wordt gestort die van aard is de betaling van zijn kosten en honoraria te waarborgen.

⇒ **Zie ook artikel 46**

43. De gerechtsdeurwaarder kan niet optreden voor zijn echtgenote, noch voor zijn ouders en aanverwanten in directe lijn, noch voor die van zijn echtgenote, noch voor haar ouders en zijdelingse aanverwanten tot in de vierde graad; hij kan ook niet optreden tegen diezelfde personen⁴⁴.

44. § 1. De gerechtsdeurwaarder moet geenszins rekening houden met de tussenkomst van een derde die van aard is de uitvoering van zijn beroepsplichten te hinderen ten nadele van een betrokken partij, tenzij gepaste argumenten worden aangevoerd.

§ 2. De gerechtsdeurwaarder moet oppassen dat hij niet in een positie komt waarin zijn eigen belangen rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken kunnen zijn.

Zodra hij kennis heeft van zo'n situatie, moet hij zijn cliënt daarvan meteen op de hoogte brengen en de door hem behandelde zaak onmiddellijk overlaten aan een collega die territoriaal bevoegd is en met wie de cliënt heeft ingestemd.

Deze bepaling heeft geen betrekking op zijn voorschotten, kosten en honoraria, die het voorwerp uitmaken van bijzondere tariefregels.

⁴³ De overtreding van deze regel moet worden beoordeeld rekening houdend met de analogie die er kan zijn tussen de feiten en de feiten die door het Strafwetboek worden beteugeld.

⁴⁴ Zie artikel 517 van het Gerechtelijk Wetboek

45. § 1. Met het oog op het werven van klanten of het maken van “commerciële” afspraken over het delen van zaken of honoraria, is het de gerechtsdeurwaarder verboden zich te associëren met collega’s of met titularissen van andere beroepen.

⇒ **Zie ook artikelen 98 en 138, § 2**

§ 2. Zo mag de gerechtsdeurwaarder ook geen deel uitmaken van een interprofessionele vereniging als die zijn onafhankelijkheid, onpartijdigheid en/of onkreukbaarheid gedeeltelijk of volledig op het spel kan zetten.

⇒ **Zie ook artikel 153**

§ 3. Met dezelfde ingesteldheid moet de gerechtsdeurwaarder zich ervoor hoeden dat de geografische ligging van zijn vestiging en zijn zakenrelaties zijn onafhankelijkheid en/of zijn onpartijdigheid en/of zijn vermogen, al is het maar schijnbaar, aantasten.

⇒ **Zie ook artikel 152**

§ 4. Behalve voor de bevordering van het hele beroep is geen enkel contact toegestaan met het doel diensten aan te bieden of klanten te werven, ongeacht of het om openbare of privéklanten gaat.

⇒ **Zie ook artikelen 98 en 138, § 2**

46. Behalve in geval van overmacht mag de gerechtsdeurwaarder in het kader van zijn monopolieopdrachten zijn ambt niet weigeren en moet hij ervoor zorgen dat zijn tussenkomst niet ongerechtvaardigd aarzelend gebeurt noch om het even welke schadelijke vertraging oploopt.

Deze regel strekt zich niet uit tot de opdrachten waarvoor hij geen monopolie heeft, ook al vallen zij onder de bevoegdheden van zijn ambt, waaronder de vrijwillige openbare verkopen, de vaststellingen of de trekkingen van loterijen of tombola’s.

⇒ **Zie ook artikelen 42 en 50**

II. De plicht tot onpartijdigheid

47. § 1. De gerechtsdeurwaarder mag niet uit het oog verliezen dat zijn actie kan impliceren dat een beroep wordt gedaan op gewettigd geweld, dat hij moet vermijden als dat redelijkerwijs mogelijk is. Deze wettigheid kan alleen voortduren voor zover zij de billijkheid en de rechten van de partijen waarvoor en waartegen hij optreedt, dient.

§ 2. De gerechtsdeurwaarder mag niet bewust of zelfs niet door gewone onachtzaamheid om het even welk misbruik van recht begaan.

§ 3. Vormen met name een misbruik van recht:

- het ongerechtvaardigd lichamelijk of moreel ongewenst gedrag waaraan een gerechtsdeurwaarder zich schuldig maakt;

- elke daad die wordt gesteld zonder rekening te houden met de procedureregels of zonder een duidelijke rechtvaardiging of ondanks een aanzienlijk risico op een algeheel fiasco;
- de niet-naleving van de regels inzake de niet voor beslag vatbare goederen.

48. De gerechtsdeurwaarder moet de evenredigheid van de vervolgingen ten opzichte van het nagestreefde doel waarborgen.

49. De gerechtsdeurwaarder heeft de plicht de rechtzoekende op gelijke voet en zonder ongerechtvaardigd onderscheid te behandelen.

2. De plicht tot zorgvuldigheid

50. De gerechtsdeurwaarder is gehouden zijn ambt uit te oefenen met de nodige zorgvuldigheid zonder dat daarbij afbreuk wordt gedaan aan het principe van een redelijke beschikbaarheid. Hij kan aansprakelijk worden gesteld voor de materiële gevolgen van een abnormale en onverantwoorde vertraging in de uitvoering van zijn opdracht.

⇒ **Zie ook artikel 46**

3. De plicht tot onkreukbaarheid

51. De plicht tot onkreukbaarheid heeft betrekking op het respecteren van andermans goed en het naleven van de rechten en plichten naar recht.

I. Morele onkreukbaarheid

52. In de uitoefening van zijn functies moet de gerechtsdeurwaarder getuigen van een scherp gezond verstand.

53. Het loutere feit kosten van een vervalste akte te vorderen, is verboden.

⇒ **Zie ook artikel 68**

II. Intellectuele onkreukbaarheid

⇒ **Zie ook artikelen 125 tot 133**

54. § 1. De gerechtsdeurwaarder getuigt van menselijkheid, luisterbereidheid, psychologisch inzicht, vastberadenheid, billijkheid en vakkundigheid, aangevuld met zijn ervaring in conflictsituaties.

§ 2. In alle omstandigheden waakt de gerechtsdeurwaarder er, net als zijn medewerkers, over om samen met de rechtzoekende in het algemeen en met zijn klanten in het bijzonder, een dialoog aan te gaan, gebaseerd op beleefdheid, respect en begrip.

55. De gerechtsdeurwaarder moet de nodige omzichtigheid aan de dag leggen door ervoor te zorgen dat hij steeds zijn beslissingen kan rechtvaardigen, rekening houdend met zijn essentiële kwaliteiten.

56. De gerechtsdeurwaarder zorgt ervoor dat hij zo volledig en zo juist mogelijk ingelicht wordt over de situaties die zich zouden kunnen voordoen en de antecedenten van de personen die erbij betrokken zijn, om zijn opdrachten in alle redelijkheid en objectiviteit te kunnen uitoefenen.

57. De gerechtsdeurwaarder moet zijn ambt uitoefenen met respect voor de betrokken partijen, alsook voor hun situatie, zonder buitensporigheid noch onverschilligheid, zwakheid noch minachting.

III. Financiële en fiscale onkreukbaarheid

⇒ **Zie ook artikelen 85 tot 93**

58. § 1. De gerechtsdeurwaarder moet er in zijn functie voor zorgen een normale en eerlijke bestuursbekwaamheid te behouden.

§ 2. De gerechtsdeurwaarder moet zich onthouden van het gebruik van zijn titel om in zijn persoonlijk financieel belang te handelen.

59. Het zich aanmatigen van een buitenmatige winst met de aangeboden dienst is verboden.

60. § 1. De gerechtsdeurwaarder moet nauwgezet de wettelijke termijnen naleven die vastgesteld zijn voor het overmaken aan de begunstigden van de voor hun rekening gerecupereerde sommen.

§ 2. Bij gebrek aan een akkoord en zonder afbreuk te doen aan de wettelijke termijnen heeft de gerechtsdeurwaarder de verplichting om onverwijld de niet-betwiste kosten aan de advocaten, de collega's alsook aan derden te betalen.

61. Elke gerechtsdeurwaarder moet zich onderwerpen aan de controles op de werking van zijn kantoor, volgens de regels uitgevaardigd door de Nationale Kamer of de arrondissementskamer. Doet hij dat niet, dan kan hij daartoe worden gedwongen.

⇒ **Zie ook artikelen 92 en 149**

62. De gerechtsdeurwaarder moet zijn fiscale plichten nakomen om wijzigingen van de aanslag te vermijden die het financiële evenwicht van zijn kantoor in gevaar kunnen brengen, of om strafrechtelijke sancties te vermijden, die het normale verloop van zijn dienst kunnen belemmeren.

4. De plicht tot beschikbaarheid en nabijheid

63. § 1. De gerechtsdeurwaarder moet ervoor zorgen dat zijn kantoor alle werkdagen minstens drie uur per dag toegankelijk is voor het publiek. Informatie daarover moet vermeld zijn in het briefhoofd van alle akten en aanmaningen die van het kantoor uitgaan

§ 2. De gerechtsdeurwaarder moet zelf of via zijn personeel minstens zes uur per werkdag bereikbaar zijn.

§ 3. Op zaterdagen, zondagen en feestdagen is voor taken die uitzonderlijk spoedeisend en/of noodzakelijk zijn dezelfde plicht van beschikbaarheid⁴⁵ vereist, tenzij er op het niveau van het arrondissement hiervoor een wachtdienst is ingericht.

⇒ zie ook artikel 64

§ 4. De gerechtsdeurwaarder moet in staat zijn de rechtzoekende persoonlijk na afspraak in zijn kantoor te ontvangen, voor zover die vraag dat persoonlijk contact rechtvaardigt.

De gerechtsdeurwaarder die dit herhaaldelijk weigert zonder afdoende reden, komt tekort aan zijn plicht van nabijheid.

64. Op vrijwillige basis kan elke arrondissementsraad een wachtdienst organiseren die van toepassing is gedurende de weekends en op feestdagen. In dat geval neemt de gerechtsdeurwaarder die de wacht heeft de vervanging op zich van de andere gerechtsdeurwaarders van het arrondissement voor alle openbare opdrachten die geen uitstel van uitvoering verdragen.

⇒ Zie ook artikel 63, § 3

65. Het kantoor van de gerechtsdeurwaarder moet op de voorgevel van het gebouw waarin het zich bevindt op een zichtbare en vrije plaats aangegeven zijn, met vermelding van zijn naam en voornaam, zijn hoedanigheid van gerechtsdeurwaarder en de openingsuren van het kantoor. Het is raadzaam er het door de Nationale Kamer goedgekeurde logo van de gerechtsdeurwaarders bij te zetten.

Het is toegestaan het hoofdtelefoonnummer van het kantoor, het faxnummer en het e-mailadres erbij te zetten.

⁴⁵ Zo moet bijvoorbeeld een antwoordapparaat de personen die het kantoor niet konden bereiken tijdens de openingsuren, in staat stellen te horen welke die uren zijn en een boodschap na te laten, zodat eventueel spoedig opnieuw contact met hen kan worden opgenomen.

66. De gerechtsdeurwaarder waakt ervoor om zo veel mogelijk een geest van samenwerking en van openbare dienst te creëren en te onderhouden, zowel in zijn kantoor als met zijn collega's, de verzoekers en hun raadslieden, als tegenover de beroepsoverheden en alle gerechtelijke of administratieve overheden.

⇒ Zie ook artikelen 102 tot 117, 125 tot 130 en 135 tot 150

67. De gerechtsdeurwaarder mag de grenzen van zijn arrondissement niet overschrijden bij het vervullen van zijn wettelijk mandaat.

5. De plicht tot juistheid en nauwkeurigheid

68. Wat de gerechtsdeurwaarder tijdens de uitoefening van zijn ambt neerschrijft, heeft het karakter van authentieke akte, behalve in geval van betichting van valsheid als hoofdvordering⁴⁶.

⇒ Zie ook artikel 53

69. De eisen inzake nauwkeurigheid en juistheid gelden voor alle ambtelijke opdrachten die de gerechtsdeurwaarder zijn toevertrouwd.

70. De gerechtsdeurwaarder die zich herhaaldelijk in een situatie bevindt waarin hem een gebrek, al dan niet vrijwillig, aan juistheid en/of nauwkeurigheid, een vergetelheid of de niet-naleving van de wettelijke termijnen wordt verweten, schiet tekort in zijn plichten.

6. De plicht tot informatie

⇒ Zie ook artikelen 54 tot 57 en artikelen 125 tot 133

71. § 1. Bij de uitoefening van zijn opdracht heeft de gerechtsdeurwaarder de plicht om de betrokken rechtzoekende correct en volledig, al kan dat beknopt zijn, in te lichten over:

- zijn identiteit en zijn hoedanigheid van gerechtsdeurwaarder (vooraf),
- de betekenis en de inhoud van de gerechtelijke akte die hij overhandigt, of het doel van zijn bezoek;
- in voorkomend geval, de draagwijdte van de uitvoerbaarheid van de beslissingen die hij uitvoert;
- in voorkomend geval, de termijnen die op straffe van verval zijn vastgesteld;

⁴⁶ Zie artikel 1319 van het Burgerlijke Wetboek

- het belang voor de rechtzoekende om snel en passend te reageren;
- de gevolgen van zijn niet-reageren.

§ 2. Deze plicht tot informatie moet beperkt zijn tot wat noodzakelijk maar voldoende is om de betrokken rechtzoekende zich bewust te laten worden van zijn verantwoordelijkheden.

⇒ **Zie ook artikelen 131 tot 133**

§ 3. Deze plicht tot informatie moet beperkt zijn tot de technische inlichtingen die nodig of nuttig zijn voor de uitoefening van de rechten van de rechtzoekende, zonder de belangen van die laatste ten laste te nemen.

§ 4. De gerechtsdeurwaarder wordt steeds verondersteld aan deze plicht te hebben voldaan, behoudens bewijs van het tegendeel.

72. § 1. Ingeval een rechtzoekende in persoon en niet via een advocaat of een actor van justitie om de diensten van een gerechtsdeurwaarder verzoekt, heeft de aangezochte gerechtsdeurwaarder dezelfde informatieplicht als beschreven in artikel 71, aangepast aan de specifieke situatie van de verzoeker.

§ 2. De gerechtsdeurwaarder moet die informatieplicht vervullen zonder dat dat zijn onpartijdigheid schaadt, en zonder dat hij de rol speelt van advocaat of persoonlijke raadsman. De door de gerechtsdeurwaarder gegeven informatie kunnen worden vergoed in overeenstemming met het wettelijk tarief en/of de aanbevelingen van de Nationale Kamer of op basis van een akkoord met de rechtzoekende.

§ 3. De gerechtsdeurwaarder wordt steeds verondersteld aan deze plicht te hebben voldaan, behoudens bewijs van het tegendeel.

7. De plicht tot waardigheid en terughoudendheid

⇒ **Zie ook artikelen 133**

73. De gerechtsdeurwaarder moet zijn gedrag, zowel privé als openbaar, aanpassen aan zijn plicht van waardigheid en terughoudendheid, alsook aan de eisen die verbonden zijn met de functie van gerechtsdeurwaarder.

74. De gerechtsdeurwaarder moet zich onthouden van beroepsdaden in omstandigheden of in een toestand die de kwaliteit van zijn diensten in het gedrang kan brengen.

75. De gerechtsdeurwaarder onthoudt zich van elke mededeling aan de media, ongeacht of die de door hem behandelde zaken betreft of meer algemeen de uitoefening of het statuut van zijn ambt, tenzij hij er vooraf door de voorzitter van de Nationale Kamer toe gemachtigd werd.

⇒ **Zie ook artikelen 120 tot 124**

8. De plicht om zijn beroepsbijdragen te betalen en een verzekering af te sluiten

76. § 1. De gerechtsdeurwaarder is gehouden elke door de beroepsinstanties vastgestelde bijdrage te betalen.

§ 2. De gerechtsdeurwaarder die binnen de toegestane termijn niet in orde is met zijn bijdrage, heeft geen recht meer om te profiteren van de door de Nationale Kamer geboden diensten tot zijn situatie geregulariseerd is.

§ 3. De indiening bij de commissie *ad hoc* van een verzoek om gedeeltelijke kwijtschelding of om spreiding van betaling van de bijdrage verhindert elke maatregel van inhouding bepaald in paragraaf 2 gedurende de tijd die nodig is voor het onderzoek van het bovenvermelde verzoek, voor zover dit werd ingediend voor het verstrijken van de termijn die aanvankelijk werd toegestaan om de desbetreffende betaling uit te voeren. Als dat niet het geval is, valt het beschermende effect weg en zal, in de veronderstelling dat reeds een inhoudingsmaatregel conform paragraaf 2 werd getroffen, het voordeel van bovenvermelde diensten pas ten gunste van de wanbetalende gerechtsdeurwaarder worden hersteld indien zijn situatie conform de door de commissie *ad hoc* genomen beslissing is geregulariseerd.

§ 4. De gerechtsdeurwaarder die een gedeeltelijke vrijstelling of een spreiding van betalingen geniet voor de kwijting van zijn bijdrage maar die de daarmee samenhangende modaliteiten niet respecteert, verliest dezelfde diensten als bedoeld in paragraaf 2 tot aan de regularisatie van zijn situatie.

77. § 1. Voor hij om het even welke daad stelt die onder zijn functie of zijn mandaten valt, moet de gerechtsdeurwaarder verzekerd zijn voor burgerlijke aansprakelijkheid, zodat de met zijn beroep verbonden risico's zo goed mogelijk gedekt zijn.

§ 2. De gerechtsdeurwaarder kan de verzekeringsinstelling vrij kiezen. Conform het huishoudelijk reglement blijft hij niettemin gehouden elke door de Nationale Kamer aangeane groepsverzekeringspolis te onderschrijven.

§ 3. De gerechtsdeurwaarder mag geen verzekeringscontract tekenen dat hem zou verhinderen een daad te stellen die onder zijn functie of zijn mandaten valt.

78. § 1. In het belang van het beroep, alsook in zijn eigen belang, moet de gerechtsdeurwaarder, voor hij een verzekeringscontract aangaat, aan de verzekeringsinstelling eerlijk alle gegevens verstrekken die nodig zijn.

§ 2. In het belang van het beroep, of in zijn eigen belang, moet de gerechtsdeurwaarder aan zijn verzekering Burgerlijke Beroepsaansprakelijkheid onmiddellijk of na een herinnering elk geschil melden waarin zijn praktijk in het geding is gesteld en waarin de verzekeraar het risico loopt een partij of een derde te moeten vergoeden.

9. De plicht tot permanente vorming

- 79.** De gerechtsdeurwaarder houdt de voor de uitoefening van het beroep vereiste kennis bij en gebruikt de middelen die tot zijn beschikking staan om die kennis te perfectioneren en te ontwikkelen.

Hoofdstuk IV

De deontologische verantwoordelijkheid van de gerechtsdeurwaarder

Het beroepsgeheim

Het tarief

1. De deontologische verantwoordelijkheid van de gerechtsdeurwaarder

80. Onafhankelijk van de contractuele en (nagenoeg) strafrechtelijke verantwoordelijkheid, is de gerechtsdeurwaarder als ministerieel en openbaar ambtenaar persoonlijk aansprakelijk tegenover zijn tuchtoverheid voor elke fout die hij begaat als hij beroepsmatig of in de uitoefening van zijn ambt begaat.

2. Het beroepsgeheim

81. De naleving van het beroepsgeheim wordt zowel van de gerechtsdeurwaarder als van alle personeelsleden en medewerkers van zijn kantoor geëist. Deze verplichting dekt alle vertrouwelijke informatie die hun werd toevertrouwd of waarvan zij kennis hebben genomen in het kader van de uitoefening van hun functies.

⇒ Zie ook artikel 124

82. De vertrouwelijke informatie bedoeld in artikel 81, verkregen in het kader van een uitvoeringsdossier, mag worden gedeeld met collega's en met de juristen die in hetzelfde dossier tussenkomen.

83. Er kan een uitzondering op de algemene regel van artikel 81 zijn als de verspreiding van die informatie bevolen wordt door het openbare karakter van de opdracht van de gerechtsdeurwaarder of door een bevoegde gerechtelijke instantie wordt gevraagd.

84. § 1. De gerechtsdeurwaarder heeft enkel in de wettelijk omschreven gevallen een erkend toegangsrecht tot “beschermd informatie”. Die informatie, gevoelig of niet, mag, net als het document of de documenten die er de drager van zijn, alleen worden gedeeld met collega's, met de juristen die betrokken zijn bij het lopende dossier en met de personen die ertoe gebracht worden in het kader van datzelfde dossier hun medewerking te verlenen, en dit voor zover dat strikt noodzakelijk is.

§ 2. Onder “beschermd informatie” dient te worden verstaan alle informatie, gevoelig of niet, betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon die het voorwerp uitmaakt van een al dan niet geautomatiseerde verwerking.

⇒ Zie ook artikel 99, §2 en artikel 117, § 1

§ 3. Onder “gevoelige informatie” dient te worden verstaan alle informatie die het voorwerp moet uitmaken van een geheel uitzonderlijke behandeling, omdat het gebruik ervan inbreuk maakt op het privéleven.

3. Het tarief

⇒ Zie ook artikelen 58 tot 62

85. § 1. De gerechtsdeurwaarder die zijn ambt als openbaar ambtenaar uitoefent, moet de vastgestelde wettelijke tarieven⁴⁷ met betrekking tot de handelingen en de opdrachten die hij in die hoedanigheid op zich neemt, respecteren. Kwijtscheldingen zijn verboden.

§ 2. De gerechtsdeurwaarder mag de regels op het vlak van het tarief niet schenden.

§ 3. De gerechtsdeurwaarder is gehouden de door de Nationale Kamer uitgevaardigde regels betreffende “het bijkomend tarief”⁴⁸ toe te passen.

§ 4. Zowel voor het wettelijk als voor het bijkomend tarief onderwerpt de gerechtsdeurwaarder zich aan de interpretatie daarvan door de bevoegde instanties.

§ 5. De opdrachten voorbehouden aan de gerechtsdeurwaarder en die behoren tot het domein van de vrije concurrentie, zijn niet door het huidige artikel geïseerd.(VR 28.04.2011)

86. In het kader van zijn ambt mag de gerechtsdeurwaarder zich geen ander inkomen verschaffen dan de inkomens die wettelijk zijn bepaald, of bijkomend door een beslissing van de Nationale Kamer. De opdrachten voorbehouden aan de gerechtsdeurwaarder en die behoren tot het domein van de vrije concurrentie, zijn niet door het huidige artikel geïseerd. (VR 28.04.2011)

87. De gerechtsdeurwaarder is verplicht een transparante boekhouding bij te houden, onverminderd de bijzondere regels verbonden met de uitoefening van zijn beroepsactiviteit als natuurlijke persoon⁴⁹ of in de vorm van een rechtspersoon⁵⁰ en van de in het beroep goedgekeurde regels.

88. § 1. Buiten de gevallen van spontane betaling en van gerechtelijke bijstandsprocedure heeft de gerechtsdeurwaarder het recht de geïnde sommen in te houden voor de betaling van de opgelopen kosten en honoraria en/of als provisie voor de te verwachten of vereiste handelingen, nadat hij de schuldenaar daarvan op de hoogte heeft gebracht.

§ 2. De schatting van de provisies en inhoudingen die nodig zijn, gebeurt realistisch en mag in geen geval dienen als voorwendsel om de vereffening van de beschikbare sommen uit te stellen.

⁴⁷ Zie het Koninklijk Besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten van gerechtsdeurwaarders in burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen (*BS* 8 februari 1977), alsook het algemeen reglement van de gerechtskosten in strafzaken (*BS* 28 december 1950)

⁴⁸ Het betreft het tarief dat van toepassing is op de als gevolg van de evolutie van de wetten bepaalde nieuwe akten of openbare opdrachten waarvan de kostprijs nog niet is vastgesteld door het tarief zoals omschreven in artikel 85, § 1. Hierbij denken we vooral aan de invordering, de curatele, het sekwester, de voorlopige tenuitvoerlegging, de vaststellingen, de ramingen, de loterijen, de tombola's en de aanstelling als bewaarder. Zie ter zake het *Vademecum* van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders van België.

⁴⁹ Belastingfiches “A” en “B”

⁵⁰ Gedeeltelijk dubbele boekhouding

- 89.** In het kader van zijn openbare opdrachten is het de gerechtsdeurwaarder verboden het geheel of een deel van zijn bezoldiging te verbinden met het resultaat van zijn tussenkomsten.
- 90.** De kosten- en honorariastaten moeten worden gespecificeerd per akte, voor het gemak van de rechtzoekende.
- 91.** Behalve indien wettelijk anders bepaald, mogen de honoraria en de betalingsmodaliteiten van de plaatsvervangers vrij worden vastgesteld. De geschillen daaromtrent moeten, voor enige rechtsvordering, aan de raad van de arrondissementskamer worden voorgelegd.
- 92.** De inachtneming van de bij wet of door de Nationale Kamer vastgestelde tarieven maakt het voorwerp uit van een gerichte controle door de bevoegde instanties van het beroep. Deze controle heeft ook betrekking op de evenredigheid van de vervolgingen, van de kosten en honoraria die zij met zich meebrengen, alsook op de nakoming van de sociale verplichtingen en op het bijhouden van een boekhouding conform de geldende regels.

⇒ **Zie ook artikelen 61, 87 en 149**

- 93.** Behoudens bijzonder akkoord moet de gerechtsdeurwaarder die om de medewerking van een collega verzoekt om bepaalde opdrachten uit te voeren, de betaling daarvan met spoed uitvoeren, als die laatste tenminste geen betaling heeft ontvangen door verhaal of rechtstreeks bij de crediteur.

Hoofdstuk V

De reclame en de concurrentie

De nieuwe technologieën

1. De reclame en de concurrentie

⇒ Zie ook artikelen 7 tot 13 alsook artikelen 30 en 31

94. § 1. Alleen persoonlijke en functionele reclame zijn toegestaan, met inachtneming van de supranationale normen, van de wet, van dit repertorium en van de beginselen van het beroep.

§ 2. Onder “persoonlijke reclame” dient te worden verstaan, elke vorm van mededeling, zelfs gecomputeriseerd⁵¹, die bedoeld is om de beroepsgegevens van een gerechtsdeurwaarder en/of het type van de door die laatste op zich genomen privémandaten bekend te maken.

§ 3. Onder “functionele reclame” dient te worden verstaan, elke vorm van mededeling, zelfs gecomputeriseerd, die bedoeld is om de functie van gerechtsdeurwaarder en de daarmee verbonden opdrachten te promoten.

95. § 1. De beoefening van persoonlijke reclame is het recht van elke titularis van een ambt, individueel of collectief.

§ 2. De persoonlijke reclame mag gewag maken van een kwalitatieve positionering⁵², voor zover de waardigheid, onkreukbaarheid en onafhankelijkheid van de gerechtsdeurwaarder er niet door aangetast wordt. Dit type reclame kan een vergelijkend karakter hebben voor zover de diensten van leden of groepen van leden van de volgende beroepen niet worden gevisieerd: gerechtsdeurwaarders, advocaten, notarissen, bedrijfsrevisoren of magistraten.

§ 3. De persoonlijke reclame mag alleen de vorm van sponsoring aannemen voor zover de in de paragrafen 1 en 2 van dit artikel vermelde voorwaarden zijn nagekomen en het gesponsorde evenement een toereikende band heeft met de “buiten-ambtelijke” beroepsactiviteiten van de betrokken titularis.

96. § 1. Het voeren van functionele reclame is alleen voorbehouden voor de arrondissementskamers en voor het directiecomité van de Nationale kamer.

§ 2. De functionele reclame kan de vorm aannemen van een kwalitatieve positionering⁵³ en/of vergelijkende positionering met het doel het ambt van gerechtsdeurwaarder te promoten, voor zover de waardigheid, onkreukbaarheid en onafhankelijkheid van het beroep er niet door worden aangetast.

§ 3. De functionele reclame mag enkel de vorm van sponsoring hebben voor zover de in de paragrafen 1 en 2 van dit artikel opgesomde voorwaarden nagekomen zijn.

⁵¹ Zie de wet van 11 maart 2003 over bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij

⁵² Moet dus systematisch worden vermeden: elke mededeling die kan kwetsen of mercantilistisch kan overkomen, alsook elke mededeling die systemen aanprijst van kortingen op gerechtskosten of die bestaat uit bevooroordeelde, ongerechtvaardigde praktijken of praktijken die de gerechtsdeurwaarder in een belangenconflictsituatie brengen.

⁵³ Moet dus systematisch worden vermeden: elke mededeling die kan kwetsen of als mercantilistisch kan overkomen, alsook elke mededeling die in strijd is met de geest van het beroep.

§ 4. Het directiecomité van de Nationale kamer en de raden van de arrondissementskamers zorgen ervoor elkaar wederzijds op de hoogte te houden van de reclame- en sponsoringinitiatieven die zij overwegen, teneinde ze zo goed mogelijk te coördineren en een onderlinge coherentie te garanderen.

97. Elke leugenachtige of bedrieglijke reclame⁵⁴, alsook elke vergelijkende reclame⁵⁵ die de ervoor door de geldende wetgeving vastgestelde voorwaarden en de bepalingen van dit repertorium niet naleeft, is verboden.

98. § 1. Het ronselen is verboden als dat van aard is om de cohesie van het korps, de onafhankelijkheid of de onpartijdigheid van de functie van gerechtsdeurwaarder aan te tasten.

Het zich onderwerpen door een gerechtsdeurwaarder aan bepaalde praktijken of methoden opgedrongen door een opdrachtgever, wie het ook mag wezen, waarvan de gevolgen identiek zijn aan deze vermeld in alinea 1, en met de bedoeling om in te kunnen gaan op het voorstel van deze laatste, wordt gelijkgesteld met ronselen.

⇒ **Zie ook artikel 45 § 1 en § 4 alsook artikel 138, § 2**

§ 2. De gerechtsdeurwaarder die op de hoogte is van dergelijke praktijken moet de vaste raad van de Nationale Kamer daar onmiddellijk van in kennis stellen via de nationale rapporteur, die onverwijld zal medelen welke gevolgen eraan moeten worden gegeven.

§ 3. Het in § 1 van dit artikel omschreven verbod sluit ook uit dat een gerechtsdeurwaarder op eender welke manier gewag maakt van de behandelde zaken, van hun aantal, de verkregen resultaten, de financiële voorwaarden van de prestaties, het slaagpercentage, de omzet, en dat hij aan een soort van uitverkoop doet.

2. De nieuwe technologieën

99. § 1. Het verzamelen van gegevens, waartoe de gerechtsdeurwaarder vaak moet overgaan, maakt het noodzakelijk dat hij een beroep doet op alle middelen die tot zijn beschikking staan. Hij moet echter een grote omzichtigheid aan de dag leggen ten aanzien van de betrouwbaarheid van de via die nieuwe technologieën verkregen gegevens. Anderzijds moet hij het doel dat met de verzamelde gegevens verbonden is, in acht nemen.

§ 2. Als deze gegevensverzameling zogenaamde “beschermd” informatie betreft, moet de gerechtsdeurwaarder zich onderwerpen aan de controle die het mogelijk maakt aan te tonen dat hij een toegangsrecht tot de aangesproken databanken geniet.

⇒ **Zie ook artikel 84, § 2 en artikel 117, § 1**

⁵⁴ Zie de wet van 2 augustus 2002 met betrekking tot misleidende reclame en tot vergelijkende reclame, tot onrechtmatige bedingen en tot de afstandscontracten voor wat de vrije beroepen betreft, en de wet van 11 maart 2003

⁵⁵ *Ibidem*

100. De gerechtsdeurwaarder die via de bestaande telecommunicatiekanalen vertrouwelijke informatie over een van de door hem behandelde dossiers doorgeeft, moet zowel de juistheid van het bericht als de vertrouwelijkheid ervan waarborgen.

⇒ **Zie ook de artikelen 81 tot 84**

101. De gerechtsdeurwaarder moet ervoor zorgen dat hij tijdig de nodige informatie aan zijn klant bezorgt. Hij mag enkel een beroep doen op fax of e-mail als zijn klant of de rechtzoekende zich daartegen niet uitdrukkelijk heeft verzet. In het tegengestelde geval geeft de gerechtsdeurwaarder voorrang aan rechtstreeks contact of verzending via de post, zonder dat dat een invloed heeft op de kosten waarin door het tarief of het bijkomend tarief wordt voorzien.

Hoofdstuk VI

**De relaties van de gerechtsdeurwaarder met de
administratieve en gerechtelijke overheden, de actoren
van justitie en derden**

1. De relaties van de gerechtsdeurwaarder met de administratieve en gerechtelijke overheden, de actoren van justitie en derden

I. De relaties met de openbare macht

⇒ Zie ook artikel 66

- 102.** De gerechtsdeurwaarder die om de tussenkomst van de openbare macht verzoekt, doet dat vastberaden, zonder daarbij het evenredigheidsbeginsel uit het oog te verliezen dat ten grondslag moet liggen aan de verdeling van de taken, rekening houdend met het belang van de gestelde handeling en van haar spoedeisendheid.
- 103.** De gerechtsdeurwaarder die om de bijstand van de openbare macht moet verzoeken, is gehouden de betrokken diensten daarvan op de hoogte te brengen zodra hij in kennis is gesteld van de noodzaak van die tussenkomst, om de gewenste samenwerking zo harmonisch mogelijk te kunnen organiseren.
- 104.** De gerechtsdeurwaarder kan op geen enkele manier de in de artikelen 102 en 103 bedoelde tussenkomsten vergoeden, behalve in de gevallen bepaald door de wet.
- 105.** Als er een geschil tussen een gerechtsdeurwaarder en een lid van de openbare macht ontstaat, onderneemt de bevoegde syndicus of zijn afgevaardigde de nodige stappen bij de betrokken politie-instanties, om te vermijden dat het geschil aanleiding geeft tot hinderlijke acties die de goede verstandhouding en de samenwerking tussen de twee beroepen zouden kunnen schaden. De syndicus of zijn afgevaardigde brengt de voorzitter van de Nationale Kamer daarvan meteen op de hoogte.

II. De relaties met de advocaten

⇒ Zie ook artikel 66

- 106.** De briefwisseling tussen gerechtsdeurwaarder en advocaat is van nature officieel, tenzij een afwijking in het belang is van een goede rechtspleging.
- 107.** Het is de gerechtsdeurwaarder die zijn ambt uitoefent op verzoek van een advocaat verboden zich rechtstreeks in contact met de klant van die laatste te stellen, behalve in uitzonderlijke gevallen of bij een speciaal akkoord.
- 108.** § 1. De gerechtsdeurwaarder moet zijn medewerking verlenen aan de advocaat van de verzoeker. Hij houdt die laatste regelmatig op de hoogte van zijn actie en wendt zich tot hem voor elke grote beslissing over de koers van de uitvoering.

§ 2. Als de instructies van de advocaat van de verzoeker onnauwkeurig blijken, moet de gerechtsdeurwaarder met omzichtigheid te werk gaan en proberen aanvullende informatie te verkrijgen bij de verzoeker of bij zijn raadsman, eventueel in overeenstemming met de afwijkende bepaling vervat in art. 107, *in fine*.

109. Als er een geschil ontstaat tussen een gerechtsdeurwaarder en een advocaat, onderneemt de bevoegde syndicus of zijn afgevaardigde de nodige stappen bij de instanties van de betrokken balie om te vermijden dat het geschil aanleiding geeft tot hinderlijke acties die de goede verstandhouding en de samenwerking tussen die twee beroepen zouden kunnen schaden. De syndicus of zijn afgevaardigde brengt de voorzitter van de Nationale Kamer daarvan meteen op de hoogte.

III. De relaties met de magistraten van de rechterlijke orde en hun griffiers

⇒ Zie ook artikel 66

110. De gerechtsdeurwaarder die in contact komt met een magistraat of een griffier waakt over het behoud van goede professionele relaties met hen, in alle onpartijdigheid, en bewaart het nodige respect tegenover hun functie.
111. De gerechtsdeurwaarder antwoordt zo spoedig mogelijk op de door de gerechtelijke actoren gestelde vragen met betrekking tot de dossiers waarin hij is opgetreden. Hij houdt rekening met de bijzondere spoedeisendheid waardoor die vragen ingegeven kunnen zijn.
112. Als er een geschil ontstaat tussen een gerechtsdeurwaarder en een magistraat of tussen een gerechtsdeurwaarder en een griffier, onderneemt de bevoegde syndicus of zijn afgevaardigde de nodige stappen bij de betrokken instanties van de rechterlijke orde om te vermijden dat het geschil aanleiding geeft tot hinderlijke acties de goede verstandhouding en de samenwerking tussen de twee korpsen zouden kunnen schaden. De syndicus of zijn afgevaardigde brengt de voorzitter van de Nationale Kamer daarvan meteen op de hoogte.

IV. De relaties met de notarissen

⇒ Zie ook artikel 66

113. De gerechtsdeurwaarder zorgt ervoor dat hij in de mate van het mogelijke de vragen beantwoordt die een notaris tot hem richt.
114. Als er een geschil ontstaat tussen een gerechtsdeurwaarder en een notaris, onderneemt de bevoegde syndicus of zijn afgevaardigde de nodige stappen bij de betrokken notariële instanties om te vermijden dat het geschil aanleiding geeft tot hinderlijke acties die de goede verstandhouding en de samenwerking tussen de twee beroepen zouden kunnen schaden. De

syndicus of zijn afgevaardigde brengt de voorzitter van de Nationale Kamer daarvan meteen op de hoogte.

V. De relaties met de administratieve overheden

⇒ **Zie ook artikel 66**

- 115.** Met de benaming “administratieve overheden” worden vooral bedoeld de federale, gewestelijke, parastatale besturen en de besturen die gecentraliseerd zijn, alsook de sociale instellingen.
- 116.** De gerechtsdeurwaarder zorgt er op het ogenblik van de contacten met die besturen voor dat hij goede relaties onderhoudt in de geest van een duurzame samenwerking.
- 117.** § 1. De gerechtsdeurwaarder moet zich zonder tegenstribbelen onderwerpen aan de controles die sommige van die instellingen uitoefenen om vast te stellen of de voorwaarden voor toegang tot bepaalde bij hen bewaarde beschermde gegevens vervuld zijn.

⇒ **Zie ook artikel 84, § 2 en artikel 99, § 2**

§ 2. Niettegenstaande het feit dat hij het beroepsgeheim moet naleven, moet de gerechtsdeurwaarder met behulp van zijn personeel bij een belastingcontrole in zijn kantoor zo goed mogelijk meewerken met de ter plaatse gestuurde controleurs.

VI. De relaties met de politieke overheid en vertegenwoordigers

- 118.** Alleen de representatieve instanties van het beroep mogen met de politieke overheid betrekkingen onderhouden in verband met de verdediging van het beroep.
- 119.** In de situaties waarin een gerechtsdeurwaarder betrokken wordt bij een stap ten aanzien van de politieke wereld, treedt hij op als vertegenwoordiger van het beroep, en in die hoedanigheid onthoudt hij zich van elke stap of verklaring in persoonlijke naam.

VII. De relaties met de media

⇒ **Zie ook artikel 75**

- 120.** De gerechtsdeurwaarder onthoudt zich van elke mondelinge of schriftelijke verklaring in de media in naam van het beroep zonder dat hij, afhankelijk van het geval, het voorafgaand advies van de Nationale Kamer of van de arrondissementskamer heeft ingewonnen over zowel de inhoud als de vorm van de desbetreffende tussenkomst.
- 121.** In de gevallen waarin een gerechtsdeurwaarder ertoe wordt gebracht op te treden in het openbaar, op televisie, op de radio, via de pers of via elektronische weg, over vraagstukken van

juridisch of algemeen belang, vraagt hij, afhankelijk van het geval, vooraf het advies en het akkoord van de raad van de arrondissementskamer of van de Nationale Kamer over de inhoud en de vorm van zijn tussenkomst.

122. Ongeacht het type tussenkomst, verricht de gerechtsdeurwaarder ze met matigheid, zonder op ondoordachte wijze in te gaan op de vraag om inlichtingen. Daarbij zorgt hij er vooral voor het privéleven van de betrokken rechtzoekende te beschermen en het imago en de belangen van het beroep passend te dienen.
123. Als het voor de gerechtsdeurwaarder redelijkerwijs niet mogelijk is om de overheden van het beroep te raadplegen voor zijn tussenkomst in de media, moet hij zich onthouden van elke stap of verklaring, en moet hij voorzichtig en behoedzaam blijven tegenover zijn collega's en de andere actoren van justitie, alsook hun praktijken. Hij waakt er ook over dat hij zijn positieve of negatieve kritiek, ongeacht of die betrekking heeft op de politiek of op de wetgeving, afmeet.
124. In zijn betrekkingen met de media blijft de gerechtsdeurwaarder aandacht hebben voor de naleving van het beroepsgeheim en voor zijn plichten tot terughoudendheid en discretie.

⇒ **Zie ook artikelen 81 tot 84**

VIII. De relaties met de klant

⇒ **Zie ook artikelen 63 tot 67**

125. De gerechtsdeurwaarder moet blijk geven van een redelijke beschikbaarheid voor de klant en zijn advocaat.
126. De gerechtsdeurwaarder moet steeds het recht erkennen van de persoon die om zijn diensten heeft verzocht of die hem een mandaat heeft toevertrouwd om een beroep te doen op een andere gerechtsdeurwaarder.
127. Voor de transparantie moet de gerechtsdeurwaarder zonder verwijl, met geringe kosten en zonder verplaatsing gevolg geven aan elke door de klant gedane aanvraag om kennis te nemen van de documenten die hem aangaan.
128. De gerechtsdeurwaarder moet zonder verwijl gevolg geven aan elke vraag van de klant om in een document dat hem betreft onjuiste of zelfs onvolledige gegevens over hem of gegevens die onduidelijk zijn ten aanzien van de doeleinden waarvoor ze zijn verzameld, te laten corrigeren, om elke achterhaalde of niet door het voorwerp van het over hem samengestelde dossier gerechtvaardigde inlichting te laten schrappen, en er de commentaren bij te voegen die hij schriftelijk heeft geformuleerd.

129. Tenzij er een ernstige reden⁵⁶ voor is, kan de gerechtsdeurwaarder niet ophouden met of weigeren op te treden voor rekening van zijn klant.

⇒ **Zie ook artikel 138, § 1**

130. § 1. Voor hij ophoudt op te treden voor rekening van zijn klant, moet de gerechtsdeurwaarder die laatste inlichten over de reden en over het ogenblik waarop hij zijn diensten zal beëindigen. Hij moet die mededeling doen binnen een redelijke termijn, rekening houdend met de omstandigheden, en moet de nodige maatregelen treffen om voor zijn klant een ernstig en voorzienbaar nadeel te vermijden.

§ 2. De gerechtsdeurwaarder kan het advies vragen van de arrondissementsraad over de stopzetting van zijn tussenkomst voor een klant of de arrondissementsraad in kennis stellen van zijn beslissing, als dat in het belang van het beroep raadzaam is.

IX. De relaties met de andere partij in het dossier, dus niet de klant

131. In de contacten die de gerechtsdeurwaarder kan hebben met een partij die geen klant is in het dossier⁵⁷, mag hij zich er niet toe beperken haar kennis te laten nemen van de wettelijke bepalingen waarvan de weergave op straffe van nietigheid is bepaald; hij moet haar ook inlichten over de inhoud van haar rechten en plichten, zelfs al zou het bezorgen van die informatie kunnen indruisen tegen het belang van zijn klant.

⇒ **Zie ook artikelen 54 tot 57, alsook artikelen 71 en 72**

132. Voor de transparantie moet de gerechtsdeurwaarder onverwijld, met geringe kosten en zonder verplaatsing, gevolg geven aan elke door een “partij uit het dossier” gedane aanvraag om kennis te nemen van de documenten die haar betreffen.

133. De gerechtsdeurwaarder moet onverwijld ingaan op elke vraag van een partij uit het dossier om in een document dat haar betreft onjuiste of zelfs onvolledige gegevens over haar of gegevens die onduidelijk zijn ten aanzien van de doeleinden waarvoor ze verzameld zijn, te laten corrigeren, om elke achterhaalde of niet door het voorwerp van het over haar samengestelde dossier gerechtvaardigde inlichting te laten schrappen, en er de commentaren bij te voegen die zij schriftelijk heeft geformuleerd.

⁵⁶ Kunnen ernstige redenen zijn: het gebrek aan samenwerking van de klant, het plotseling optreden van een belangenconflict (artikel 517 van het Gerechtelijk Wetboek) of van een onverenigbaarheid in hoofde van de gerechtsdeurwaarder, elke bedrieglijke of onregelmatige handeling waaraan de klant zich schuldig zou hebben gemaakt, de onverantwoorde weigering door de klant om de honoraria, rechten en kosten verschuldigd aan de gerechtsdeurwaarder te betalen, de vraag om een hinderlijke handeling te stellen of op basis van een duidelijk onwettige, vervallen of zelfs onregelmatige titel of een handeling zonder enig nut, de materiële onmogelijkheid de opdracht binnen de voor haar geldigheid noodzakelijke termijnen te realiseren.

⁵⁷ Bijvoorbeeld: derde-beslagene, opposant

X. De relaties met derden

134. Tijdens de contacten die hij met de derde-rechtzoekende – wie of wat deze ook moge zijn - zou hebben moet de gerechtsdeurwaarder zich gedragen conform de regels van welvoeglijkheid en wellevendheid.

Hoofdstuk VII

**De relaties van de gerechtsdeurwaarder met
zijn confraters, titularis of plaatsvervanger**

**De relaties van de gerechtsdeurwaarder met
het personeel van de kantoren**

**De relaties van de gerechtsdeurwaarder met
de stagiairs**

**De relaties van de gerechtsdeurwaarder met
de overheden van het beroep**

De vrijheid van organisatie

1. De relaties van de gerechtsdeurwaarder met zijn confraters, titularis of plaatsvervanger

⇒ Zie ook artikel 66

135. § 1. Het principe van de collegialiteit vereist respect voor de korpsgeest. Die moet elke gerechtsdeurwaarder ertoe brengen hulp te bieden aan een collega die daarom vraagt, alsook elk gedrag te vermijden en zelfs te bestrijden dat het imago van het beroep zou kunnen schaden.

§ 2. De gerechtsdeurwaarder moet met zijn collega's gezonde relaties zonder vijandigheid onderhouden. Hetzelfde geldt wanneer het gaat om een relatie tussen de gerechtsdeurwaarder-titularis en een kandidaat-gerechtsdeurwaarder of tussen de gerechtsdeurwaarder-titularis en een stagiair.

⇒ Zie ook artikelen 142 en 144 tot 146

§ 3. De korpsgeest verlangt ook van elke ervaren gerechtsdeurwaarder dat hij een of meer stagiairs onthaalt, aan wie hij respect en steun verschuldigd is, net als aan de kandidaat-gerechtsdeurwaarders. De stagemester moet regelmatig en nauwgezet waken over de opleiding van zijn stagiairs, in naleving van het KB van 30/6/1993 met betrekking tot de stage van kandidaat-gerechtsdeurwaarder en tot de homologatie van die stage⁵⁸.

⇒ Zie ook artikel 144

136. Voor hij een daad stelt waarover hij twijfels heeft, kan de gerechtsdeurwaarder raad vragen aan een collega. De aangesproken collega biedt hem in de mate van zijn mogelijkheden zijn hulp aan of verwijst hem minstens naar de instanties of personen die hem de gewenste hulp zouden kunnen geven.

137. § 1. De gerechtsdeurwaarder die een geschil heeft met een collega probeert dat geschil bij voorkeur minnelijk te regelen.

⇒ Zie ook artikelen 156 en 158

§ 2. De gerechtsdeurwaarder onthoudt zich van elk onhoffelijk commentaar ten opzichte van een collega en zijn handelwijze, alsook ten opzichte van de burgerlijke of gerechtelijke overheden. Hij onthoudt zich ook van elke commentaar of kritiek op de rechterlijke beslissingen.

138. § 1. De gerechtsdeurwaarder die door een nieuwe klant is aangesproken, heeft het recht te informeren naar eventuele kosten en honoraria die bij zijn collega's onbetaald zijn gebleven.

⇒ Zie ook artikel 129

⁵⁸ BS van 30 juli 1993

§ 2. Het ronselen van klanten, met name door middel van agentschappen, makelaars of elk ander onwettig of onregelmatig middel, is verboden; hetzelfde geldt voor de storting van een vergoeding als tegenprestatie voor het in contact brengen met een klant. Het is ook verboden zo'n tegenprestatie te aanvaarden.

⇒ **Zie ook artikel 45 § 1 en § 4 en artikel 98**

- 139.** Tegenover collega's uit andere landen is collegialiteit verplicht. Elke gerechtsdeurwaarder werkt actief mee met de collega's uit andere lidstaten van de UIHJ, alsook met de zogenaamde "verzoekende" en "verzochte" overheden, zoals gedefinieerd in de Europese reglementen met betrekking tot de grensoverschrijdende betekenissen en tenuitvoerleggingen.
- 140.** De gerechtsdeurwaarder die genoodzaakt is tot het vervolgen van een collega, licht de tuchtoverheid waarvan de betrokken gerechtsdeurwaarder afhangt onverwijld en met de grootst mogelijke discretie in.
De aldus ingelichte beroepsoverheid zal beoordelen of het opportuun is de nodige procedures in te stellen.
- 141.** Elke gerechtsdeurwaarder biedt binnen de grenzen van zijn bevoegdheden, van zijn vermogens en van zijn beschikbaarheid zijn actieve medewerking aan voor de verdediging van het beroep⁵⁹, op verzoek of op machtiging van de instanties van het beroep.

2. De relaties van de gerechtsdeurwaarder met het personeel van de kantoren

⇒ **Zie ook artikel 66**

- 142.** Er wordt van de gerechtsdeurwaarder verlangd dat hij zijn personeel met respect behandelt en dat hij zich met zorgvuldigheid kwijt van alle verplichtingen tegenover dat personeel.

⇒ **Zie ook artikel 135, § 2**

- 143.** De gerechtsdeurwaarder die een kandidaat-gerechtsdeurwaarder die voor een ander kantoor werkt in dienst wenst te nemen, licht de betrokken collega daarover vooraf in.
Die informatieplicht moet ook worden vervuld ingeval de kandidaat-gerechtsdeurwaarder het initiatief voor zijn overstap neemt.

3. De relaties van de gerechtsdeurwaarder met de stagiairs

⁵⁹ Bijvoorbeeld: beroepsmandaat, wetenschappelijk en ethisch onderzoek, deelname aan de werken van de interne commissies van het beroep...

⇒ **Zie ook artikelen 66 en 162 tot 168**

144. Er wordt van de gerechtsdeurwaarder-stagemeester verlangd dat hij zijn stagiairs met respect behandelt en dat hij zich met zorgvuldigheid van zijn verplichtingen tegenover hen kwijt.

⇒ **Zie ook artikel 135 § 2 en § 3**

145. Elke gerechtsdeurwaarder die er kennis van heeft dat een stagiair een van de regels heeft overtreden die zijn uitgevaardigd door de codex waaraan hij zich heeft onderworpen, moet de stagemeester en de syndicus van het arrondissement, of zijn afgevaardigde, daarvan in kennis stellen. Die laatste kan het advies van de deontologische commissie vragen als hij dat nodig acht. Het advies van die commissie wordt dan ter kennis gebracht van de syndicus of zijn afgevaardigde, van de stagiair en van de stagemeester, die het moet voegen bij het stageboekje als de overtreding bevestigd blijkt.

⇒ **Zie ook artikelen 14 tot 15**

146. Dezelfde informatieplicht tegenover de syndicus of zijn afgevaardigde berust op de stagemeester.

4. De relaties van de gerechtsdeurwaarder met de overheden van het beroep

⇒ **Zie ook artikel 66**

147. De gerechtsdeurwaarder is respect verschuldigd aan zijn beroepsoverheden.

148. Behalve bij een daadwerkelijke verhindering beantwoordt de gerechtsdeurwaarder de door de organen van het beroep gedane aanvraag om bepaalde inlichtingen te verstrekken of bepaalde dossiers te bezorgen waarvoor hij zijn ambt heeft uitgeoefend, en dit binnen twee weken na de aanvraag, tenzij de vraag een nog dringender karakter heeft. Tijdens de periode van de gerechtelijke vakantie wordt de termijn op één maand gebracht.

149. Ongeacht de soort controle die de beroepsoverheden bij hun leden uitoefenen, wordt van de betrokken gerechtsdeurwaarder gevraagd om zo goed mogelijk met hen samen te werken. In geval van weigering of van slechte wil zal de bevoegde **raad van de** arrondissementskamer worden ingelicht en kan ze een positief bevel aan de weigerachtige gerechtsdeurwaarder uitreiken.

⇒ **Zie ook artikelen 61 en 92**

150. In het kader van een tuchtprocedure werkt elke gerechtsdeurwaarder volledig samen met de syndicus, de rapporteur van de arrondissementsraad of de bevoegde raad van beroep⁶⁰.

5. De vrijheid van organisatie

151. Onverminderd zijn verbintenis om zich te onderwerpen aan alle reglementen die het algemeen belang van het beroep dienen, is de gerechtsdeurwaarder titularis van een ambt dat hij vrij waarneemt, met het doel de openbare dienst te verzekeren die nodig is voor de uitoefening van zijn functie.
Hij kiest en betaalt zijn medewerkers en kiest zijn beleidsmiddelen, met name op het stuk van informatica en buretica.
152. De gerechtsdeurwaarder moet de vestigingsplaats van zijn kantoor op zo'n manier vaststellen⁶¹ dat hij of zijn personeel geen enkele invloed kan ondergaan die zijn onafhankelijkheid, zijn onkreukbaarheid en zijn achtenswaardigheid in gevaar brengt; bovendien waakt hij erover dat de kenmerken van die vestiging het imago van het beroep niet schaden.

⇒ Zie ook artikel 45, § 3

153. Het staat elke gerechtsdeurwaarder vrij een eenpersoonsvennootschap op te richten of zich te associëren, bij wijze of in de vorm van een meerpersoonsvennootschap, met een of meer collega's of zelfs een of meer kandidaat-gerechtsdeurwaarders, in overeenstemming met de wettelijke eisen inzake de vorm en de statuten.
Die mogelijkheid neemt de verplichting niet weg om alle regels na te leven die in alle omstandigheden aan de gerechtsdeurwaarders persoonlijk zijn opgelegd
Het is de gerechtsdeurwaarder verboden zich te associëren met een of meer titularissen van andere beroepen, ongeacht het daartoe gekozen statuut of de daartoe gekozen vorm, voor zover die associatie zijn onpartijdigheid, de onafhankelijkheid van de functie of de naleving van het beroepsgeheim dat op hem rust, in gevaar zou brengen.

⇒ Zie ook artikel 45, § 1 en § 2

154. De beroepsinstantie die een onregelmatigheid of onwettigheid in de statuten van een opgerichte vennootschap of groepering ontdekt of vermoedt, licht het directiecomité daarover per brief in. Het directiecomité kan dan desnoods de zaak aanhangig maken bij de deontologische raad door eenvoudige mededeling van de problematiek, zodat de deontologische raad de statuten in kwestie kan onderzoeken, in overeenstemming met de procedure beschreven in artikel 28, § 1, 2 en 3 en artikel 29 van dit repertorium.

⁶⁰ Wordt meer bepaald beschouwd als een weigering mee te werken: de niet-verschijning voor de arrondissementsraad of nog de weigering te antwoorden op de vragen van de verslaggever tijdens diens onderzoek van een zaak.

⁶¹ Het kantoor van een gerechtsdeurwaarder dient hoe dan ook gevestigd in de door het KB bij zijn benoeming bepaalde gemeente.

155. De reikwijdte van de verantwoordelijkheid van de gerechtsdeurwaarder kan betrekking hebben op de aandelen waartoe hij zich heeft geëngageerd bij de oprichting van de vennootschap waarbinnen hij zijn functie uitoefent, behoudens de vastgestelde wettelijke beperkingen. Zijn aandelen in de beroepsvennootschap waarvan hij deel uitmaakt, worden in voorkomend geval conform de gewoonteregels geraamd en zijn voor zijn vennoten door voorkoop afkoopbaar.

Hoofdstuk VIII

De introprofessionele conflicten

1. De introprofessionele conflicten

Inleidende opmerking

Alle regels die opgenomen zijn in deze afdeling vormen in geen geval een belemmering voor de mogelijkheid om een klacht in te dienen bij de rechtbanken van gemeen recht, als dat nodig blijkt.

I. De conflicten tussen gerechtsdeurwaarders, titularissen of plaatsvervangers, afkomstig uit hetzelfde gerechtelijk arrondissement

156. In het kader van de bekommernis om de korpsgeest te beschermen, wordt aan de gerechtsdeurwaarders in conflict gevraagd om zo snel mogelijk voor een minnelijke oplossing ervan te zorgen; bij gebrek daaraan is de verzoening door tussenkomst van de syndicus van de betrokken arrondissementskamer of van zijn afgevaardigde verplicht.

⇒ Zie ook artikel 137

157. Als de syndicus of zijn afgevaardigde de partijen niet kan verzoenen, moet de arrondissementsraad het geschil beslechten.

II. De conflicten tussen gerechtsdeurwaarders, titularissen of plaatsvervangers, afkomstig uit verschillende gerechtelijke arrondissementen

158. In het kader van de bekommernis om de korpsgeest te beschermen, wordt aan de gerechtsdeurwaarders in conflict gevraagd zo snel mogelijk voor een minnelijke oplossing te zorgen.

⇒ Zie ook artikel 137

159. In geval van mislukking van de conform artikel 158 uitgevoerde verzoening, moeten de uit verschillende gerechtelijke arrondissementen afkomstige gerechtsdeurwaarders hun respectieve syndicus of diens afgevaardigde op de hoogte brengen van het geschil. In geen geval mogen ze zich rechtstreeks wenden tot de tuchtverheid waarvan de betrokken collega's afhangen.

160. De syndicus van de meest gereede gerechtsdeurwaarder, of zijn afgevaardigde, neemt contact op met de syndicus van de betrokken gerechtsdeurwaarders of hun afgevaardigde. In college bijeen zullen zij tot opdracht hebben de situatie te beslechten door alle partijen in het conflict uit te nodigen hun geschil te komen uitleggen, met de bedoeling tot een oplossing te komen die de betrokken belangen verzoent.

161. In geval van mislukking van deze verzoeningspoging valt het geschil onder de bevoegdheid van het directiecomité van de Nationale Kamer, conform artikel 553 van het Gerechtelijk Wetboek. De nationale rapporteur bestudeert het dossier en brengt verslag uit bij het directiecomité.

III. De conflicten tussen een gerechtsdeurwaarder (niet de stagemeeester), titularis of plaatsvervanger, en een stagiair uit hetzelfde arrondissement

⇒ Zie ook artikelen 144 tot 146

162. In het kader van de bekommernis om de korpsgeest te beschermen, wordt aan de gerechtsdeurwaarder, titularis of plaatsvervanger, die een conflict heeft met een stagiair, gevraagd om de stagemeeester van die laatste in te lichten over de omstreden situatie, zodat door zijn tussenkomst een minnelijke oplossing kan worden gevonden.
163. Bij gebrek daaraan zal het geschil in overleg met de syndicus van de betrokken arrondissementskamer of zijn afgevaardigde worden geregeld.
164. Als de syndicus, of zijn afgevaardigde, in de onmogelijkheid verkeert de partijen te verzoenen, moet de arrondissementsraad het geschil beslechten.

IV. De conflicten tussen een gerechtsdeurwaarder, titularis of plaatsvervanger, en een stagiair, allebei afkomstig uit verschillende gerechtelijke arrondissementen

⇒ Zie ook artikelen 144 tot 146

165. In het kader van de bekommernis om de korpsgeest te beschermen, wordt aan de gerechtsdeurwaarder, titularis of plaatsvervanger, die een conflict heeft met een stagiair, gevraagd om de stagemeeester van die laatste in te lichten over de omstreden situatie, zodat door zijn tussenkomst een minnelijke oplossing kan worden gevonden.
166. Als de stagemeeester geen minnelijke oplossing kan vinden conform artikel 165, , moeten hij en de andere betrokken gerechtsdeurwaarder hun respectieve syndicus of zijn afgevaardigde inlichten over het geschil. In geen geval mogen ze zich rechtstreeks tot de tuchtoverheid richten waarvan de andere partij afhangt.
167. De syndicus van de meest gerede gerechtsdeurwaarder of zijn afgevaardigde neemt contact op met de syndicus van de betrokken gerechtsdeurwaarders of met hun afgevaardigde. In college bijeen zullen zij tot opdracht hebben de situatie te beslechten door alle partijen in het conflict uit te nodigen hun geschil te komen uitleggen, met de bedoeling tot een oplossing te komen die de betrokken belangen verzoent.
168. In geval van mislukking van deze poging tot vergelijk zal het geschil, conform artikel 32, onder de bevoegdheid komen van de deontologische raad.

V. De conflicten tussen een gerechtsdeurwaarder, vervangen titularis, en de kandidaat-gerechtsdeurwaarder die hem vervangt

169. In het kader van de bekommernis om de korpsgeest te beschermen, wordt aan de gerechtsdeurwaarder, vervangen titularis, die een conflict heeft met de kandidaat-gerechtsdeurwaarder die hem vervangt, gevraagd om er zo spoedig mogelijk een minnelijke oplossing voor te vinden, en bij gebrek daaraan de verzoening na te streven door tussenkomst van de syndicus van de betrokken arrondissementskamer, of van zijn afgevaardigde.
170. Als de syndicus of zijn afgevaardigde in de onmogelijkheid verkeert de partijen te verzoenen, moet de raad van de arrondissementskamer het geschil beslechten.

VI. De conflicten tussen arrondissementsraden

171. Voor alle meningsverschillen die ontstaan tussen arrondissementsraden, of het nu gaat over een aangelegenheid van interpretatie, van bevoegdheid of van praktische aard, is de Nationale Kamer bevoegd om de omstreden punten te beslechten.

Inhoudsopgave

Titel I - Preambule	3
1. De essentie van het ambt.....	2
2. Oorsprong en grondslag van het beroep	3
3. Actualiteit van de economische en de sociale rol	4
4. Openbaar ambtenaar en mandataris: verschillen.....	5
5. Fundamentele regels van het beroep, rechten en plichten.....	7
6. Bescherming van de fundamentele regels: hoog peil van betrouwbaarheid en achtenswaardigheid	9
7. De plichtenleer – noodzaak van een schriftelijke code.....	10
*	11
MET HET OOG OP DE LEESBAARHEID VAN DIT REPERTORIUM MAKEN WE HIERONDER ENKELE AFSPRAKEN, WAAROP DE STRUCTUUR EN DE REDACTIE VAN ONDERSTAANDE VERZAMELING VAN REGELS BERUST:	11
- DE IN VETJES WEERGEGEVEN NUMMERING AAN HET BEGIN VAN ELKE BEPALING DUIDT DE ARTIKELS AAN WAARUIT DIT REPERTORIUM IS SAMENGESTELD;	11
TITEL II – DEONTOLOGISCHE REGELS	12
Hoofdstuk I	14
Terminologie	14
1. Terminologie	15
Hoofdstuk II	17
I. Bevoegdheden.....	18
A – Wetgevende opdracht	18
B - Compilatieopdracht.....	18
C – Vergunningsopdracht inzake reclame	19
D – Adviesopdracht.....	20
II. Samenstelling en werking	21
2. De deontologische raad	23
I. Bevoegdheden.....	23
A – Interpretatie- en controleopdracht	23
B – Controleopdracht inzake concurrentie en reclame.....	24
II. Samenstelling en werking	26
3. Onverenigbaarheden van bepaalde beroepsmandaten onderling.....	28

Hoofdstuk III	29
De plichten van de gerechtsdeurwaarder	
1. De plicht tot onafhankelijkheid en onpartijdigheid	29
I. <i>De plicht tot onafhankelijkheid</i>	30
II. <i>De plicht tot onpartijdigheid</i>	31
2. De plicht tot zorgvuldigheid	32
3. De plicht tot onkreukbaarheid	32
I. <i>Morele onkreukbaarheid</i>	32
II. <i>Intellectuele onkreukbaarheid</i>	32
III. <i>Financiële en fiscale onkreukbaarheid</i>	33
4. De plicht tot beschikbaarheid en nabijheid	34
5. De plicht tot juistheid en nauwkeurigheid	35
6. De plicht tot informatie	35
7. De plicht tot waardigheid en terughoudendheid	36
8. De plicht om zijn beroepsbijdragen te betalen en een verzekering af te sluiten	37
9. De plicht tot permanente vorming	38
Hoofdstuk IV	39
Het tarief	
1. De deontologische verantwoordelijkheid van de gerechtsdeurwaarder	39
2. Het beroepsgeheim	40
3. Het tarief	41
Hoofdstuk V	43
1. De reclame en de concurrentie.....	44
2. De nieuwe technologieën.....	45
Hoofdstuk VI	47
De relaties van de gerechtsdeurwaarder met de administratieve en gerechtelijke overheden, de actoren van justitie en derden.....	47
1. De relaties van de gerechtsdeurwaarder met de administratieve en gerechtelijke overheden, de actoren van justitie en derden	48
I. <i>De relaties met de openbare macht</i>	48
II. <i>De relaties met de advocaten</i>	48
III. <i>De relaties met de magistraten van de rechterlijke orde en hun griffiers</i>	49
IV. <i>De relaties met de notarissen</i>	49
V. <i>De relaties met de administratieve overheden</i>	50
VI. <i>De relaties met de politieke overheid en vertegenwoordigers</i>	50
VII. <i>De relaties met de media</i>	50
VIII. <i>De relaties met de klant</i>	51
IX. <i>De relaties met de andere partij in het dossier, dus niet de klant</i>	52
X. <i>De relaties met derden</i>	53
Hoofdstuk VII	54
De relaties van de gerechtsdeurwaarder met de stagiairs.....	54
De vrijheid van organisatie.....	54
1. De relaties van de gerechtsdeurwaarder met zijn confraters, titularis of plaatsvervanger	55
2. De relaties van de gerechtsdeurwaarder met het personeel van de kantoren	56
3. De relaties van de gerechtsdeurwaarder met de stagiairs	56
4. De relaties van de gerechtsdeurwaarder met de overheden van het beroep	57
5. De vrijheid van organisatie	58
Hoofdstuk VIII	60
I. <i>De conflicten tussen gerechtsdeurwaarders, titularissen of plaatsvervangers, afkomstig uit hetzelfde gerechtelijk arrondissement</i>	61
II. <i>De conflicten tussen gerechtsdeurwaarders, titularissen of plaatsvervangers, afkomstig uit verschillende gerechtelijke arrondissementen</i>	61
III. <i>De conflicten tussen een gerechtsdeurwaarder (niet de stagemeester), titularis of plaatsvervanger, en een stagiair uit hetzelfde arrondissement</i>	62

<i>IV. De conflicten tussen een gerechtsdeurwaarder, titularis of plaatsvervanger, en een stagiair, allebei afkomstig uit verschillende gerechtelijke arrondissementen.....</i>	<i>62</i>
<i>V. De conflicten tussen een gerechtsdeurwaarder, vervangen titularis, en de kandidaat-gerechtsdeurwaarder die hem vervangt.....</i>	<i>63</i>
<i>VI. De conflicten tussen arrondissementsraden.....</i>	<i>63</i>